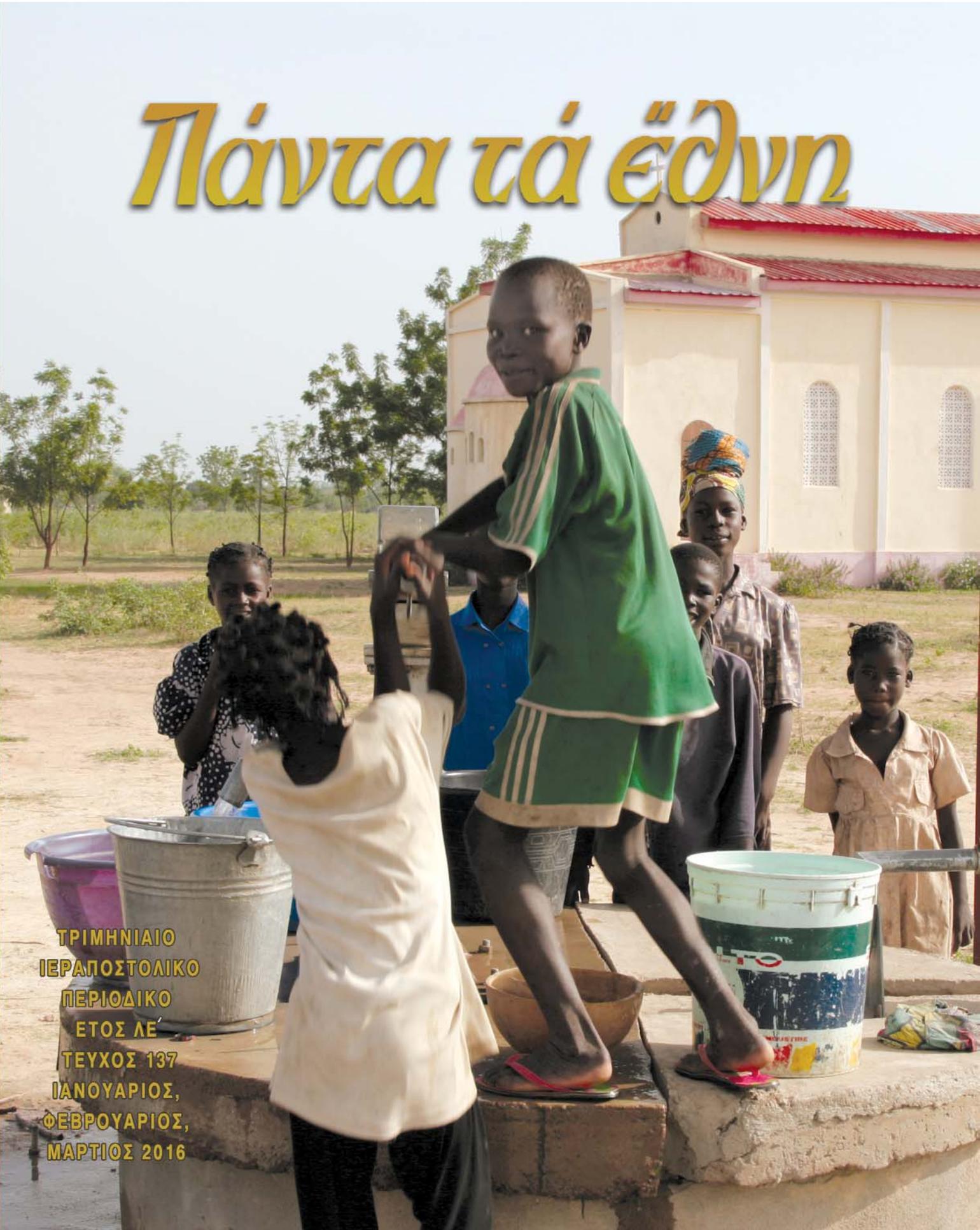

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΛΕ΄
ΤΕΥΧΟΣ 137
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ,
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ,
ΜΑΡΤΙΟΣ 2016

Ἡ Ἐνορία ἔχει ὀργανώσει τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ζωῆς μετὰ ἄριστο τρόπο. Οἱ ἴδιοι, μετὰ ἐλεύθερες καὶ ὑποδειγματικὲς διαδικασίες, ἔχουν ἐκλέξει τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ. Συζητᾶνε ὅλοι μαζὶ τὰ προβλήματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν καὶ λαμβάνουν μέριμνα γιὰ τοὺς πιὸ ἀδύ-

ΜΙΑ ΝΕΟΤΕΥΚΤΗ ΑΛΛΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΕΝΟΡΙΑ

Μετὰ πολλὰς δυσκολίες, πειρασμοὺς ἀλλὰ καὶ ἀσύγκριτες εὐλογίες, καὶ χαρὲς συνεχίζουμε τὴν ταπεινὴν μας διακονίαν, βλέποντας τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς νὰ προχωρᾷ καὶ νὰ προοδεύει σταδιακά. Μετὰ πολὺ κόπο ἔχουμε χτίσει ὀρισμένους ναοὺς, καθὼς καὶ κάποιες ἀλλεῖες ὑποδομές, ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὶς βασικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν μας. Οἱ ἀνάγκες, ἀσφαλῶς, εἶναι πολλὰς καὶ συνεχῶς αὐξάνονται. Σὲ δέκα ἐνορίες μας οἱ ἡλατρευτικὲς συνάξεις γίνονται σὲ πρόχειρες ἀχυροκατασκευές. Ὅταν βρέχει, συνήθως, ἡ στέγη τρέχει νερὰ στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἡ γκρεμίζονται οἱ πλίνθοι τῆς ὑποτυπώδους τοιχοποιίας.

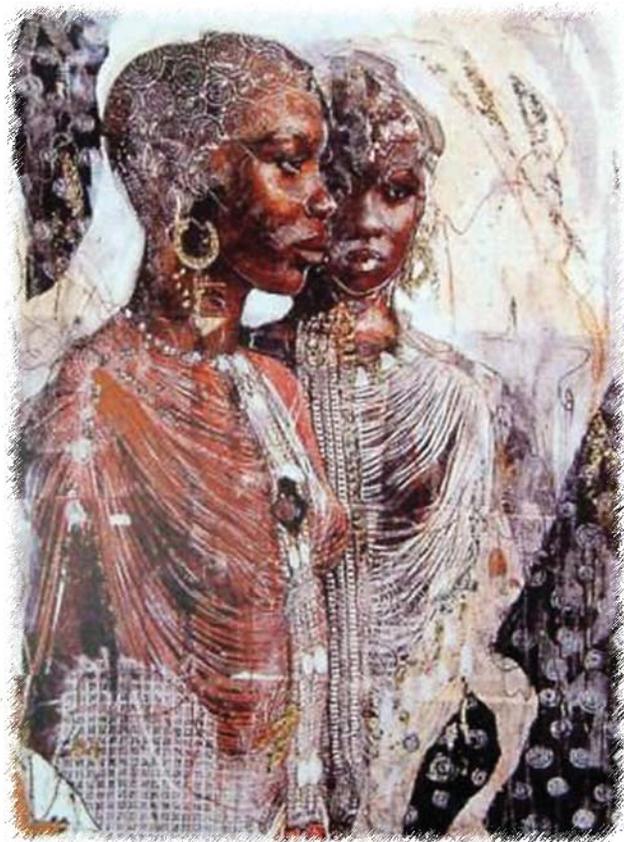
Μία ἀπὸ αὐτὰς τὶς ἐνορίες βρίσκεται στὴν περριοχὴ Τσιραζούηλοσ στὸ χωριὸ Νγούάρα. Ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια ἔχουμε βαπτίσει τοὺς πρῶτους χριστιανοὺς. Κατασκεύασαν οἱ ἴδιοι μετὰ ἀξιοθαύμαστη ὑπομονὴ καὶ πολὺ ἐπιμέλεια μίαν ἀχυροκαλύβαν, στὴν ὁποία συνάσσονται τὶς Κυριακὰς καὶ τὶς ἡμέρας τῶν γιορτῶν. Ἀναμενόμενον, ἴσως, θὰ ἦταν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ νὰ μειωθεῖ· νὰ ἀπογοητευτοῦν βλέποντας τοὺς πιστοὺς ἀλλήλων ὁμολογιῶν νὰ ἐκκλησιαζοῦνται σὲ περικαλλεῖς ναοὺς. Ἀντιθέτως δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν πίστην τοῦσ. Περιμένουν καρτερικὰ τὴν μέραν ποὺ θὰ ἀποκτήσουν τὸν δικὸν τοῦσ εὐπρεπὴν ναὸν.

ναμοὺς ἀδελφούς. Ὁ καθένας προσφέρει ἀπὸ λίγα κουάτσα (τοπικὸ νόμισμα), θέλοντας νὰ συμπαρασταθεῖ κάποιον ἀλλήλον τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης τοῦ. Ἡ Ἐνορία εἶναι ἕνα πραγματικὸ πρότυπον ἔργων φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης, ἱκανὰ νὰ μᾶς παραδειγματίσουν. Διαθέτουν αὐτοὶ οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι ὅσα μποροῦν ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τοῦσ, γιὰ νὰ βοηθήσουν ὅλους ἐκείνοὺσ ποὺ βρίσκονται σὲ μεγαλύτερην ἀνάγκην. Ἀνήμποροι, ἡλικιωμένοι καὶ ὀρφανὰ, ἐπιβιώνουν μετὰ τὴν στήριξιν τῆς Ἐνορίας μας.

Μεταξὺ τῶν πιστῶν μας στὸ Τσιραζούηλοσ, ἤδη ἔχει ξεχωρίσει τὸ πρόσωπον ἐκεῖνον ποὺ μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ θὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας. Πρόκειται γιὰ τὸ νεαρὸν κατηχητὴ Ἀλέξανδρον, ποὺ θὰ σπουδάσει τὴν Θεολογίαν στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴν τῆς Κένυας γιὰ τρία ἔτη. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ Ἐνορία θὰ προοδεύσει. Κάποια στιγμὴ θὰ βρεθεῖ καὶ ὁ δωρητὴς ποὺ θὰ ἀναλάβει τὸ οἰκονομικὸν κόστος γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τοῦσ. Ἀπὸ μίαν τέτοιαν ἐνορίαν, εἶναι εὐνόητον, νὰ περιμένεις κάθε καλὸν στὸ μέλλον. Ἄς εὐχνηθοῦμε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ καὶ νὰ στερεώνει τὴν πίστην αὐτῶν τῶν ἐκλεκτῶν ἀνθρώπων στὴν Ὁρθοδοξίαν. Ἀμήν!

Ἀπὸ τὸ Ἱεραποστολικὸν Κλημάκιον τοῦ Μαθαίου π. Ἐρμοῦλοσ Ἱατροῦ

Ίεραποστολή στά Έθνη· ή έμπειρία του Καμερούν

Πιστεύω ότι όλοι μας, όσοι ασχολούμαστε και αγαπούμε τό Άποστολικό έργο, έχουμε ακούσει και διαβάσει πάμπολλες φορές γιά τίς άντικειμενικές - φυσικές και κλιματολογικές δυσκολίες τής Άφρικανικής Ήπειρου, γιά τίς δυσκολίες τών οδικών δικτύων, τών έπικοινωνιών, τών συγκοινωνιών και γιά τά άπίθανα πράγματα πού μπορεί νά συναντήσει κανείς στό δρόμο του.

Θά πρέπει νά γίνει κατανοτό ότι, άλλο είναι νά διαβάζεις ένα ώραίο άρθρο γιά τήν Ίεραποστολή και άλλο είναι νά ζεις τήν Ίεραποστολή, άκριβώς όπως, άλλο είναι νά διαβάζεις στόν καναπέ του σπιτιού σου γιά ταξίδια και άλλο νά ταξιδεύεις.

Δέν θά ήθελα καθόλου νά αναφερθώ σ' αυτά τά θέματα, τίς φυσικές δηλαδή δυσκολίες τής Άφρικης.

Ούτε επίσης νά σās παρουσιάσω μιά συναισθηματική πλευρά του Ίεραποστολικού έργου όπου όλα είναι ρόδινα και εύκολα και αυτόνοτα. Ο Ίεραπόστολος είναι αυτός πού συμπορεύεται μέ τό ποιμνίο του και σάν ιατρός ξενυχτά κοντά τους μελετώντας και αναλύοντας τά συμπτώματα τής άσθενείας τους, χρησιμοποιώντας πολλές φορές και τό νυστέρι γιά νά άνοίξει διάφορα «άποστήματα».

Όποιος Ίεραπόστολος θεωρεί ότι δέν υπάρχουν «άποστήματα» στό Ίεραποστολικό έργο, μάλλον δέν γνωρίζει τίποτα από τήν ιστορία, τό κοινωνικό και πολιτιστικό «γίγνεσθαι» τής Άφρικης, τά ήθη και τά έθιμά της ή πιστεύει ότι στην Άφρική υπάρχει αυτό τό ιδανικό είδος άνθρώπου μέ τό όποίο θά δημιουργήσει ιδανικές χριστιανικές κοινότητες, κάτι σάν τίς «πρωτοχριστιανικές», πράγμα ουσιαστικά άνέφικτο και ουτοπικό.

Έξ άρχής στην έπαφή μου μέ τήν Άφρική, διεπίστωσα πολλά προβλήματα τά όποία ζητούσαν λύσεις, άλλα πάραυτα διεπίστωσα τήν πτωχεία μου σε γνώσεις τών ειδικών προβλημάτων τής Ίεραποστολής, τά όποία είναι ουσιαστικά τά ίδια προβλήματα τά όποία αντιμετώπιζει στά πρώτα της βήματα κάθε νέα τοπική Έκκλησία.

Θεώρησα καθήκον μου νά καταγράψω τά προβλήματα αυτά, νά τά μελετήσω και νά προσπαθήσω νά βρω λύσεις. Πολλές φορές, βέβαια, λύσεις άμεσες δέν υπάρχουν και θά πρέπει νά δημιουργήσουμε κάποιες βάσεις γιά νά στερεωθούν αυτές οι λύσεις μέσα σε βάθος χρόνου.

Ἀλλά τό νά παρουσιάσουμε τά πράγματα ἰδανικά καί ἄνευ προβλημάτων στήν Ἀφρική, θεωρῶ ὅτι εἶναι, ἂν μή τί ἄλλο, ἀνέντιμο ὅσο καί νά στοιχίζει, εἶναι προτιμότερο νά παρουσιάσουμε τήν παθολογία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου, οὕτως ὥστε καί ὅταν ὄλοι ἐσεῖς προσεύχεσθε νά γνωρίζετε γιά ποιά προβλήματα προσεύχεσθε.

Πολλές φορές περιγράφουμε τήν Ἀφρική σάν περιβάλλον δύσκολο γιά νά γίνουν κατανοητές οἱ δυσκολίες μας στό Ἀποστολικό Ἔργο, αὐτό πού ἀποκαλοῦμε «Ίεραποστολή». Οἱ φυσικές δυσκολίες καί οἱ κίνδυνοι εἶναι γνωστοί καί δεδομένοι καί ὄλοι μας, πιστεύω, ὅτι εἴμαστε σέ θέση νά πάρουμε κάποια μέτρα γιά νά τίς ἀντιμετωπίσουμε, ὅπως δέν θά πᾶμε ποτέ ἐπίσκεψη στόν Βόρειο Πόλο χωρίς τά κατάλληλα ροῦχα, ἔτσι δέν πᾶμε καί στήν Ἀφρική χωρίς τά κατάλληλα μέτρα καί ἐφόδια.

Ὅμως οἱ κατ' ἐξοχήν δυσκολίες τοῦ Ἀποστολικοῦ μας ἔργου εἶναι ἀλλήλης μορφῆς καί ἔρχονται πάντα νά προστεθοῦν σέ αὐτές τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Φανταστεῖτε νά ὀργώνουμε ἕνα χωράφι καί ἐκεῖ πού προχωρᾷ τό ἀλέτρι νά βρίσκει μιά κρυμμένη πέτρα κάτω ἀπό τό χώμα καί νά μᾶς σπάζει τό ἡνί, δηλαδή τό μυτερό τμήμα ἀπό τό ἀλέτρι. Τό ἐργαλεῖο μᾶς εἶναι ἄχρηστο καί ἂν δέν τό ἐπισκευάσουμε ἄμεσα, δέν μπορούμε νά συνεχίσουμε τό ὄργανο.

Φυσικά θά πρέπει νά σκάψουμε καί νά βγάλουμε ἀπό τό συγκεκριμένο σημεῖο τήν πέτρα γιά νά μὴν ξανασπάσουμε τό ἀλέτρι μας, αὐτή λογικά εἶναι ἡ λύση στό πρόβλημα. Αὐτό ἀπαιτεῖ ἡ λογική. Αὐτό, ὅμως, γίνεται σέ χωράφια δοκιμασμένα.

Σέ χωράφια ὅμως, πού τά καλλιιεργοῦμε γιά πρώτη φορά, τό πιό σωστό εἶναι νά ψάξουμε πρῶτα μέ τήν ἀξίνα μας, σέ διάφορα σημεία μήπως καί ὑπάρχουν κρυμμένες πέτρες καί ὅταν διαπιστώσουμε ὅτι δέν ὑπάρχουν, τότε νά μποῦμε στήν διαδικασία τῆς καλλιιεργείας μέ τό ἀλέτρι.

Ἀκριβῶς αὐτή εἶναι ἡ διαφορά τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῶν Ἀρχαίων Ἐκκλησιῶν –ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος– καί τῆς ποιμαντικῆς διακονίας μιᾶς ἱεραποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τοῦ Καμερούν καί τόσες ἄλλες ἱεραποστολικές Μητροπόλεις καί Ἐπισκοπές τῆς Ἀφρικής, Ἀσίας καί Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ Ἀρχαῖες Ἐκκλησίες διακονοῦν σέ χωράφια ἤδη ἀπό αἰῶνες καλλιιεργημένα στήν ὑπάρχουσα χριστιανική πίστη. Οἱ ἱεραποστολές προσπαθοῦν νά δημιουργήσουν ἕνα πρόσφορο ἔδαφος γιά νά ριζοῦν γιά πρώτη φορά τόν σπόρο τῆς πίστεως.

Καί ἂν θυμηθοῦμε τήν παραβολή τοῦ Σπορέως (Λκ. ν, 4-15) ὑπάρχει ἡ διάκριση τῆς «ἀγαθῆς γῆς», τῆς «γῆς τῶν δρόμων», τῆς «γῆς τῶν ζιζανίων» καί «ἡ πετρώδης γῆ», ἡ ὁποία οὔτε κἄν ἐπιτρέπει μιά ἔστω μικρή ἀνάπτυξη - βλάστηση τοῦ Σπόρου, διότι ὁ σπόρος μένει ἐκτεθειμένος καί ἔρχονται τά «πετεινά τοῦ οὐρανοῦ» καί τόν κατατρώγουν...

Μιά ἀκαλλιιεργητη γῆ, θά χαρακτηρίζα τό κοινωνικό ἔδαφος τῆς Ἀφρικής καί ἐκεῖ ἐντοπιζονται ὄλες μας οἱ οὐσιαστικές δυσκολίες.

Γιά νά γίνουν κατανοητές αὐτές οἱ δυσκολίες πού προαναφέραμε, θά σᾶς δώσω τέσσερα παραδείγματα.

α. Τόν τέταρτο χρόνο τῆς διακονίας μου στό Καμερούν, ὅπως κάθε χρόνο, ταξίδεψα ἀπό τήν πρωτεύουσα τοῦ Καμερούν γιά τό Β. Καμερούν, μιά ἀπόσταση δύομιση χιλιάδων χιλιόμετρων, ἐκεῖ ὅπου βρίσκεται ὁ μεγαλύτερος ὄγκος τῆς ἱεραποστολῆς, ἐκεῖ πού τελειώνει ἡ Σαβάνα καί ἀρχίζει ἡ ἔρημος τῆς Σαχάρας.

Φθάνοντας στά πρῶτα χωριά παρατήρησα μιά ἐντονη ἔρημιά. Δέν ἦταν ἔτσι τά χωριά τόσο ἔρημα, ὅταν τά εἶχα ἐπισκεφθεῖ τήν περασμένη φορά.

Κατά τήν διαδρομή εἶδα σέ κάποια σημεία τοῦ χωματόδρομου σωρούς ἀπό σκουπίδια ρούχων καί παπουτσιῶν, πράγμα ἀσυνήθιστο γιά τήν περιοχή διότι ἐκεῖ τά πάντα ἀνακυκλώνονται. Ἄν πετάξω ἕνα χαρτί πρῖν κἄν πέσει στό ἔδαφος, κάποιος θά τό ἔχει πιάσει εἴτε γιά νά γράψει κάτι, εἴτε γιά νά τυλίξει κάτι, εἴτε γιά νά μπαλώσει μιά τρύπα στήν καλύβα του, εἴτε ἀπλῶς γιά νά τό ἔχει «εἰς εὐκαιρον βοήθειαν».

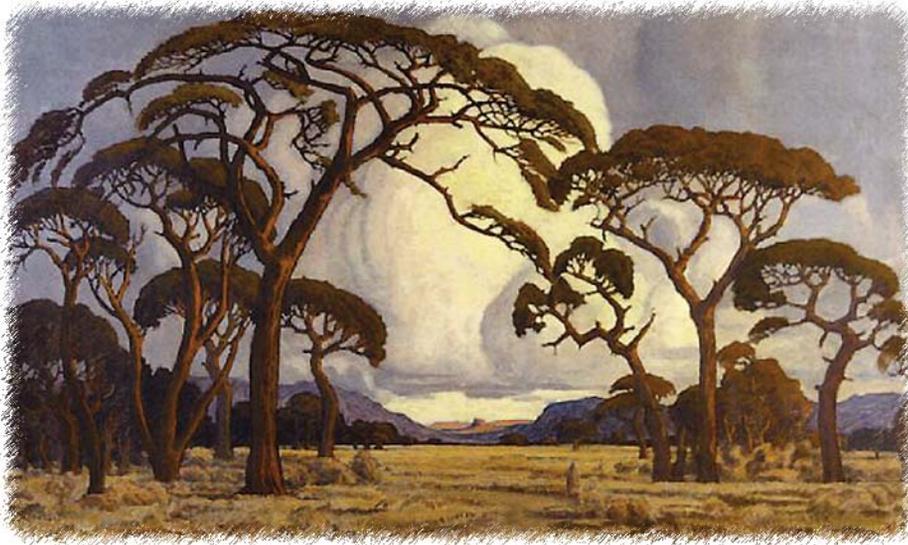
Εὐρισκόμενος σέ ἀπορία, κοίταξα καλύτερα γύρω μου καί σέ κάποια σκιά ἑνός δένδρου εἶδα κάποιον ἡλικιωμένο ἄνδρα, πού γιά καλή μου τύχη μιλοῦσε κάποια λίγα γαλλικά καί τόν ρώτησα τί συμβαίνει καί τί εἶναι αὐτοί οἱ σωροί τῶν ρούχων καί τῶν παπουτσιῶν ἐπάνω στό δρόμο, καί γιατί τά χωριά δείχνουν ἔρημα.

Μοῦ ἀπάντησε ὅτι ἐπί 20 χρόνια ἡ κυβέρνηση εἶχε ἀπαγορεύσει τίς παραδοσιακές τελετές μύθσεως

των άγοριών από την έφηβεία στην άνδρική ήλικία, και έφετος πού έπετράπησαν μέ τή διαμεσολήβηση ένός Ύπουργού και ή τοπική Ίεραρχία όργάνωσε τίς τελετές γιά ένα είκοσαήμερο.

Όπότε σχεδόν όλοι οι άνδρες και οι νέοι από τά χωριά άνεχώρησαν γιά τίς άκατοίκητες περιοχές τής Σαβάνας, προκειμένου νά έκπληρώσουν τίς ύποχρεώσεις τους στίς παραδόσεις του τόπου.

Έτσι, όταν φθάνουν έδω, αποβάλληουν όλα τους τά ρούχα και τά παπούτσια και πορεύονται στους τόπους των τελετών μήςεως γυμνοί και άπομονωμέ-

νοι γιά όλο τό χρονικό διάστημα των είκοσι ήμερών.

Μετά από ήλιγο μίλησα μέ τους δέκα ίερείς μας πού διακονούν τήν περιοχή αυτή και μου έπιβεβαίωσαν τά καθέκαστα. Τους ρώτησα αν πληροφορήσαν τους πιστούς των Ένοριών μας, ότι οι εν λόγω τελετές δέν συμβαδίζουν μέ τήν πίστη τής Έκκλησίας μας.

Μου απάντησαν ότι από τήν μεριά τους ενήμερωσαν τόν κόσμο, αλλά αν ή παραδοσιακή Ίεραρχία τής περιοχής πάρει μία άπόφαση νά γίνει κάτι, ούδείς μπορεί νά φέρει άντίρρηση διότι θά αποβληθεί από όλο τό κοινωνικό σύνολο. Συμπέρασμα· ό ρόλος τής χιλιόχρονης τοπικής Ίεραρχίας είναι ρόλος ούσιαστικός και όχι διακοσμτικός, και χρειάζεται ειδική μελέτη γιά τό πώς μπορεί νά συνεργαστεί μαζί μας και νά άποφευχθούν τυχόν συγκρούσεις, οι όποιες μπορούν νά καταστρέψουν και νά άχρηστέψουν όποιοδήποτε Ίεραποστολικό έργο έχει γίνει ή

πρόκειται νά γίνει στην περιοχή.

β. Η ποιμαντική τής Όρθοδόξου Έκκλησίας έδω και αιώνες έχει θεμελιωθεί επάνω σε κάποιους νόμους ή όπως λέμε στην έκκλησιαστική όρολογία κάποιους «Κανόνες».

Αυτοί οι Κανόνες ούσιαστικά θέτουν κάποια όρια, δηλαδή «μέχρι έδω επιτρέπεται, από εκεί και πέρα δέν επιτρέπεται». Έτσι ή ζωή όλων μας, ως Όρθοδόξων, έχει αναπτυχθεί μέσα σ' αυτά τά χριστιανικά όρια.

Είναι σημαντικό νά έπισημάνουμε ότι και ή ζωή όλων αυτοχαρακτηρίζονται ως μή πιστεύοντες ή «άθεοι» ή «αδιάφοροι» σε γενικές γραμμές, αναπτύσσεται μέσα στα ίδια όρια των κανόνων αυτών άκόμα και όταν τά πρόσωπα αυτά δέν τό επιζητούν ή δέν τό αναγνωρίζουν.

Στίς αρχές του 2005, σε μία από τίς πρώτες μου έπισκέψεις σε κάποια χωριά μιας άπομακρυσμένης περιοχής, έπισκέφθηκα μέ τή σειρά κάποιες έκκλησιαστικές κοινότητες, οι περισσότερες σε άχυροκαλύβες ή κάτω από μεγάλα δένδρα. Μετά τά συνήθη καλωσορίσματα και τίς ευχές είχα τήν ευκαιρία νά συναντήσω τόν κόσμο.

Ό επικεφαλής των ίερέων, είπε στον κόσμο νά έρχονται οικογένειες - οικογένειες μέ τά παιδιά τους νά πέρνουν ευλογία και ένα μικρό «προσευχητάρι» και κάποιες χάρτινες εικόνες πού είχαμε νά μοιράσουμε. Σηκώθηκαν κάποιοι και μέ πλησίασαν.

Ό έφημέριος μου έλεγε τό όνομα του πατέρα και πότε περίπου αυτοί οι άνθρωποι βαπτίσθηκαν Όρθόδοξοι. Στην αρχή βλέποντας νά έρχεται ένας άνδρας και δύο γυναίκες είπα: «θά' ναι ή αδελφή του άνδρα ή τής γυναίκας. Έως επειδή έχουν μικρά παιδιά κ.λπ.».

Έπειδή, όμως, αυτό συνεχιζόταν γύρισα στον Ίερέα και του είπα μέ άπορία: «Δέν είπαμε μία - μία οικογένεια;». Ό Ίερέας άπόρησε, αλλά μετά χαμογέλασε και μου είπε: «Μία - μία έρχονται... θά σās έξηγίσω άργότερα...».

Τελειώσαμε και μέ «έτρωγε» ή περιέργεια. Ό Ίε-

ρέας μέ πλησίασε καί μοῦ εἶπε: «Κοιτάξε Σεβασμιώτατε, οἱ οἰκογένειες ἐδῶ εἶναι στήν πλειοψηφία τους πολυγαμικές, εἶναι ἐλάχιστες οἱ οἰκογένειες πού εἶναι μονογαμικές καί αὐτές μετά ἀπό μερικά χρόνια, ἴσως, γίνουν πολυγαμικές, ἔτσι εἶναι ὁ Ἀφρικανικός κόσμος ἐδῶ καί μερικές χιλιάδες χρόνια».

Κάπως ἀπότομη μοῦ ἦλθε ἡ ἀπάντησή του. «Καλῶς πρὶν γίνετε Ἱερεῖς παρακολουθήσατε κάποια μαθήματα. Σᾶς ἐξήγησαν κάποια πράγματα γιά τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση καί αὐτό νομίζω ὅτι εἶναι ἕνα ἀπό τά βασικά θέματα».

Ἡ ἀπάντησή του μέ ἀποστόμωσε, μέ προβλημάτισε καί μέ κατέπληξε. «Κοιτάξε Σεβασμιώτατε, τά γνωρίζουμε ὅλα αὐτά, ἀλλῶς ἂν θέσουμε αὐτή τήν ἀρχή σ' αὐτόν τόν τόπο δέν θά ξαναπατήσει κανένας στίς Ἐκκλησίες μας. Θά στραφούν στόν Προτεσταντικό ὡρο ὅπου κανείς δέν δίνει σημασία γιά τίποτα, γιατί δέν ὑπάρχει ἡ ἔννοια τῆς Παραδόσεως... Εἶπαμε νά "οἰκονομήσουμε" προσωρινά τήν κατάσταση, νά

βλαστήσει ἡ Ἐκκλησία μας καί ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶπαμε σάν τόν Κύριό μας τόν ἐρχόμενον πρὸς μέ οὐ μή ἐκβάλλῃ ἔξω (Ἰω. στ' 37). Ποιοί εἶμαστε ἐμεῖς νά τοὺς ἀπαγορεύσουμε νά γίνουν Ὁρθόδοξοι; Μετά ξέρουμε ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εὐλογεῖ μέχρι καί τρεῖς γάμους. Καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει ἀκόμα ὅτι ὁποῖος ἔχει ἀκόμα καί ἄπιστη γυναίκα νά μὴν τήν διώχνει (πρβ. Β' Κορ. ζ, 12-κ. ἐξ.). Ἔτσι "οἰκονομοῦμε" τήν κατάσταση καί προσπαθοῦμε ὅσο μπορούμε νά περάσουμε τά μηνύματα καί τοὺς Κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στή νεολαία. Ἄν δέν τό κάνουμε αὐτό, ὅλοι θά πᾶνε σέ προτεσταντικές "Ἐκκλησίες" οἱ ὁποῖες δέν δίνουν καμία σημασία στό θέμα».

Μετά ἀπό αὐτή τήν ἐμπειρία διοργανώσαμε κάποιες συνάξεις καί μιλήσαμε ἐκτενῶς γιά τό θέμα.

Ὅταν γύρισα στήν πρωτεύουσα τοῦ Καμερούν συζήτησα μέ τοὺς Ἱερεῖς τῆς περιοχῆς τῆς πρωτεύουσας τό θέμα καί ἐκεῖ πληρο-

φορήθηκα ὅτι καί νομοθετικά στόν πολιτικό γάμο ὑπάρχει ἡ δυνατότητα τῆς πολυγαμίας. Στήν σχετική τελετή τοῦ πολιτικοῦ γάμου, ὁ Δήμαρχος εἶναι ὑποχρεωμένος νά ρωτήσῃ τοὺς νεόνυμφους καθέναν ξεχωριστά ἂν θά ἀκολουθήσουν μονογαμικό ἢ πολυγαμικό τύπο γάμου, καί ἂν τά ἀγαθά τους –οἱ περιουσίες τους δηλαδή– θά εἶναι κοινές ἢ ξεχωριστές.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ἀπαντήσουν καί ἡ ἀπάντησή τους σημειώνεται στό σχετικό πιστοποιητικό γάμου, πρὸς διευκόλυνση τοῦ Δικαστηρίου πού θά ἐκδόσῃ –ἐνδεχομένως– καί τό μελλοδικό διαζύγιο.

Μέ πληροφόρησαν, ἐπίσης, ὅτι δέν ὑπάρχει τό σχῆμα μόνον «ἕνας ἄνδρας - πολλῆς

γυναίκες», υπάρχει και τό σχήμα «μιά γυναίκα - πολλοί άνδρες».

Ήτσι, λοιπόν, μπορείτε να κατανοήσετε μία δεύτερη διάσταση των ειδικών δυσκολιών της Αφρικανικής κοινωνίας και της «εκκλήσιοποίησής» της.

γ. Γνώριζα για χρόνια κάποιο νέο που δούλευε σαν ηλεκτροσυγκολλητής στον άνθρωπο που μάς έφτιαχνε τις διάφορες μεταλλικές κατασκευές για τις Εκκλησίες της Ήραποστολής. Κάποια στιγμή ο νέος αυτός χτύπησε θανάσιμα σέ ένα διπλό αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Τόν μετέφεραν στο Νοσοκομείο, όπου παρ' όλης τις προσπάθειες «τελείωσε» μετά από μία εβδομάδα.

Θεώρησα σκόπιμο να συμμετάσχω στην κηδεία του. Πήγα, λοιπόν, στο χωριό του που βρίσκεται κάπου 100 χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα και κάθισα μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο.

Ένας καθολικός Ήρέας τέλεισε τη διατεταγμένη ακολουθία και ακολούθησε η σπαρακτική τελετή της ταφής, με την μητέρα του νέου και τις αδελφές του με ξυρισμένα κεφάλια και άσπρα πρόσωπα από την ειδική μογιά του πένθους να τσιρίζουν κατά τη διαδικασία.

Μπροστά από την όλη πομπή πήγαινε ένας μάγος με καλυμμένο τό πρόσωπο με μία μάσκα και άνοιγε δρόμο προς τον τάφο χορεύοντας και ραίνοντας τον δρόμο του νεκρού. Άκολουθοῦσε ο καθολικός Ήρέας, μετά ο νεκρός στα χέρια των φίλων του και έπονταν οι συγγενείς και όλοι εμείς οι υπόλοιποι.

Ή ταφή ήταν σπαρακτική με την μητέρα να έφτει κάμποσες φορές στον τάφο που είχαν αποθέσει τό νεκρό γιό της. Βαριά άτμόσφαιρα και ήύπη έντονη.

Όταν τελείωσε η ταφή έμειναν κάποιοι «φύλακες του τάφου» και όλοι οι υπόλοιποι γυρίσαμε στον προαύλιο χώρο του πατρικού σπιτιού του νεκρού. Καθίσαμε ιεραρχικά στις θέσεις μας και δίπλα μου κάθισε ο καθολικός Ήρέας, ο οποίος από κάπου με γνώριζε και τό πρώτο που μου είπε ήταν: «Σεβασμιώτατε θά κάνετε τώρα λίγο ύπομνη. Ήχει σημασία η παρουσία όλων μας εδώ. Θά σās μεταφράζω από την τοπική διάλεκτο στα γαλητικά να καταλαβαίνεται ...».

Τόν κοίταξα άπορήμενος. «Θά δείτε», μου είπε, «θά γίνει ένα είδος δικαστηρίου».

Τότε εμφανίστηκε στο κέντρο του χώρου ο πατέρας του νεκρού κρατώντας μία μαγκούρα σαν άρχαίο «κρηύκειον».

Άρχισε να διηγείται τη σύντομη και έντιμη ζωή του γιού του, χωρίς να ξεχάσει να ύπογραμμίσει ότι για τόσα χρόνια δούλευε για την Όρθόδοξη Εκκλησία και όταν έπαθε τό άτύχημα η Όρθόδοξη Εκκλησία πλήρωσε ό,τι ήταν άναγκαίο στο Νοσοκομείο για να ζήσει. Είπε... είπε... είπε... και τελικά σέ μία άποστροφή του λόγου του, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο θάνατος του γιού του όφείλετο σέ μαγεία που τους έκανε κάποιοι συγγενής τους και αυτομάτως άρχισε να έξαπολήει φρικτές κατάρες για τον «ένοχο», πράγμα που έκανε τον κόσμο να ψιθυρίζει στο άκουσμα κάθε κατάρας.

Σάν τελείωσε, σηκώθηκε, κάποιος άλλος πήρε σαν σκυτάλη την μαγκούρα από τά χέρια του πατέρα και άρχισε να άραδιάζει νέες κατάρες για τον ένοχο, που προκαλοῦσαν άνατριχίλα στους άκροατές. Πήραν και άλλοι τό λόγο και συνεχίστηκε τό «καταρολόγιο»...

Ρώτησα τον καθολικό Ήρέα: «Μά τί νόημα έχουν όλα αυτά;». Μου άπάντησε συγκαταβατικά: «Σεβασμιώτατε εδώ και κάμποσες χιλιάδες χρόνια σχεδόν όλη η Άφρική ξόρκιζε τό κακό, τον θάνατο και τις άρρώστιες με αυτόν τον τρόπο. Πρίν ένα αιώνα γίναμε χριστιανοί. Είμαι πολύ νωρίς να οικειοποιηθοῦμε την χριστιανική ήθική της Εύρώπης. Για κάποια χρόνια αυτές οι τελετές και η παρουσία των μάγων θά συνυπάρχουν στην πορεία της Εκκλησίας. Εμείς κάνουμε τά στραβά μάτια, ήλιως όλοι θά έγκαταλείψουν την Εκκλησία. Είδατε η Εκκλησία εμφανίζεται σαν φορέας - όργανισμός αγάπης και συγχωρήσεως. Ή παλαιά πίστη των Άφρικανών είχε να κάνει περισσότερο με τον φόβο. Φόβο για τά πάντα. Είναι τρομερά δύσκολο να άποβληθεί αυτός ο φόβος. Χρειάζεται ένα τεράστιο πλεόνασμα αγάπης. Τό όποιο μεμονωμένοι άνθρωποι τό έχουν μέσα στην Εκκλησία, ήλλα αυτοί είναι η έξαιρεση. Ή ίδια η Εκκλησία δέν εμφανίζει ποτέ αυτό τό πλεόνασμα αγάπης...».

Κατάλαβα τό νόημα και τον καημό των λόγων του. Είναι η διαφορά του όνείρου με την μιζέρια της πραγματικότητας. Πολλές φορές φανταζόμαστε τό πώς θά μπορούσε να είναι ο κόσμος αν οι χριστιανοί

αὐτοῦ τοῦ κόσμου ζοῦσαν μέ βασική τους ἀρχή τό Εὐαγγέλιο καί ὄχι τό «κοσμικό πνεῦμα», μιά ἀδυναμία πού ἀγγίζει ὅλα τά επίπεδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καί πού τελικά βυθίζει τά πάντα στή μιζέρια.

δ. Ἀρχές Αὐγούστου μέσα στήν περίοδο τῶν μεγάλων βροχῶν, χτύπησε τό τηλέφωνό μου μετά τά μεσάνυχτα. Ξύπνησα τρομαγμένος καί ἄκουσα τή γνωστή φωνή μιᾶς γυναίκας, πού δούληε γιά χρόνια σάν μαγείρισα στό Ἐπισκοπεῖο.

Μέσα ἀπό κλάματα καί φωνές ἀπειπισίας κατάλαβα ὅτι κάτι ἔχει ἡ κόρη τῆς καί τήν εἶχαν στά «Ἐπείγοντα» σέ ἓνα Νοσοκομεῖο πού ἐφημέρευε...

Σηκώθηκα, πῆρα τό αὐτοκίνητο καί μετά ἀπό λίγο βρέθηκα στό λαβύρινθο δύο συνενωμένων Νοσοκομείων νά προσπαθῶ νά βρῶ τά «Ἐπείγοντα».

Τελικά μετά ἀπό λίγο ἀκολουθώντας τίς ὁδηγίες κοιμισμένων φυλάκων καί νοσοκόμων βρῆκα τά «Ἐπείγοντα» καί συνειδητοποίησα ὅτι εἶχα μπεῖ ἀπό λάθος εἴσοδο –ἔτσι κι ἀλλήλιως τό Νοσοκομεῖο εἶχε κάπου τέσσερες εἰσόδους– τά «Ἐπείγοντα» ἦταν ἀπλά μιά στρογγυλή αἶθουσα μέ ράντζα καί μέ ἐνδιάμεσα παραβάν ὅπου οἱ πενήντα νοσηλευόμενοι ἀνέμεναν τή μέριμνα τῶν δύο ἰατρῶν ἢ κάποιοι ἀπό αὐτούς, τελικά, τό πιστοποιητικό θανάτου γιά νά μεταφερθοῦν στούς νεκροθάλαμους. Λίγο σοκαρισμένος - λίγο συγκινημένος (ἡ κατάσταση αὐτή κάπου μοῦ θύμιζε τήν πατρίδα μου...) βρῆκα τήν πρῶν μαγείρισα μέ τήν κόρη τῆς κατάκοιτη.

«Τί συμβαίνει; Τί ἔπαθε;», ρώτησα.

«Δέν ξέρουμε τί ἔχει», μοῦ εἶπε.

«Ἐχασε τίς αἰσθήσεις τῆς. Συνῆλθε ἀλλά δέν μπορεῖ νά περπατήσει κ.λπ.»

Πῆγα στήν εἴσοδο καί ρώτησα τή νοσηλεύτρια γιά περισσότερες πληροφορίες.

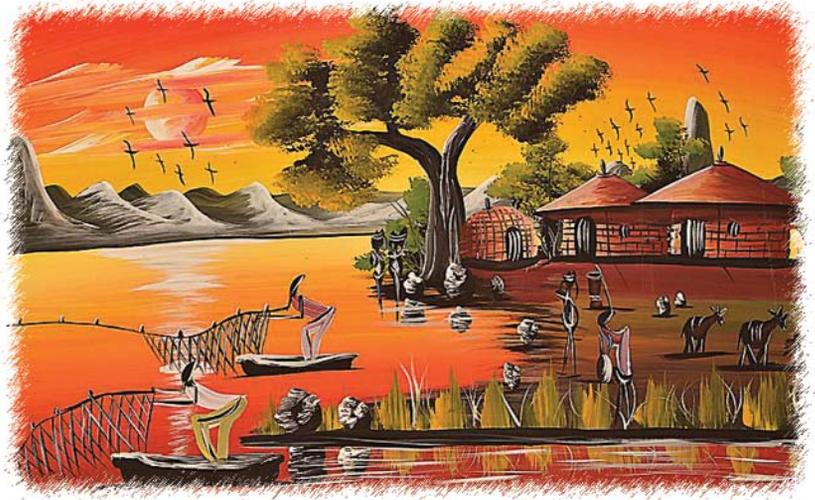
«Πάτερ ἂν δέν κάνουμε ἐξετάσεις κανένας δέν μπορεῖ νά πεί τί ἔχει. Μήν δίνετε σημασία στό τί λῆει ἡ μητέρα τῆς. Καί ἐν συντομίᾳ γιά νά γίνουν οἱ ἐξετάσεις πρέπει νά πληρωθοῦν προκαταβολικά, ἡ μητέρα εἶπε ὅτι δέν ἔχει χρήματα, ἄρα τίποτα δέν μπορεῖ νά γίνει».

Μιλήσαμε γιά λίγο καί ἀφοῦ πλήρωσα τό ἀντίτι-

μο, πῆραν ἀμέσως τό αἷμα ἀπό τήν ἀσθενή καί τό ἔστειλαν γιά ἀναλύσεις...

Περίμενα κάπου μιάμιση ὥρα.

Ἡ νοσοκόμα ἤλθε καί μοῦ ἀνακοίνωσε πολὺ ψυχρά: «Ἡ ἀσθενής ἔχει AIDS χρειάζεται ἐπείγοντως μετάγγιση αἵματος». Ἦ ἄλλο σόκ!

Ἦ ἔκανε νά φύγει νά πάει στό πόστο τῆς καί ξαναγύρισε. «Ἡ ομάδα τῆς δέν ὑπάρχει στήν Τράπεζα Αἵματος τοῦ Νοσοκομείου μας. Θά πρέπει νά ψάξετε σέ ἄλλο Νοσοκομεῖο ἢ νά περιμένετε αὔριο τό πρωῖ νά βροῦμε αἰμοδότες νά δεχθοῦν νά δώσουν αἷμα, ἂν βέβαια τοὺς πληρώσετε».

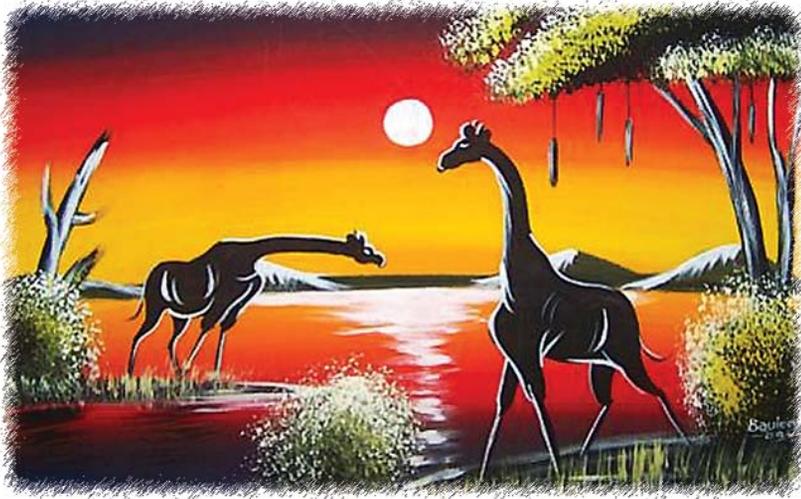
Βοήθησε ὁ Θεός καί πηγαίνοντας στίς πληροφορίες τοῦ Νοσοκομείου γιά νά μοῦ ποῦν σέ ποιά Νοσοκομεῖα νά πάω, ἔπεσα σέ ἓνα εἰδικευόμενο ἰατρό πού μέ χαιρέτησε μέ ἓνα «Εὐλογοῦτε»! Παραξευεύτηκα ἀλλά μοῦ ἐξήγησε ὅτι εἶχε σπουδάσει στή Μόσχα καί κατάλαβε ὅτι ἤμουν Ὁρθόδοξος Κληρικός. Τοῦ ἐξήγησα τό πρόβλημά μου καί δέχθηκε νά μέ συνοδέψει νά βροῦμε τή φιάλη τοῦ αἵματος πού χρειαζόμασταν.

Ἐκινήσαμε μαζί κι ἀπό Νοσοκομεῖο σέ Νοσοκομεῖο ξηπνούσαμε τοὺς φύλακες νά μᾶς ἐπιτρέψουν νά μποῦμε μέσα, νά βροῦμε τό κατάλληλο πρόσωπο τῆς βάρδιας γιά νά μᾶς πεί ἂν ὑπάρχει φιάλη τῆς συγκεκριμένης ομάδας αἵματος.

Στό τέταρτο κατά σειρά Νοσοκομεῖο, ἔδωσε ὁ Κύριος καί βρήκαμε τό αἷμα.

Μιά επιπλέον καθυστέρηση για να βρούμε τον ταμιά να πληρώσουμε δέν μās φάνηκε με δυσκολία, γιατί είχαμε την χαρά ότι πετύχαμε τον σκοπό μας.

Ξημερώματα γυρίσαμε στο Νοσοκομείο. Ήρχισαν τη μετάγγιση και άμέσως η ασθενής άνοιξε τὰ μάτια της...

Μόλις με είδε γατζώθηκε στα ρούχα μου και άρχισε να κλαίει: «Μή με αφήσετε να πεθάνω, μή μ' αφήσετε! Να γίνω καλά και θά είμαι κάθε μέρα στην Έκκλησία. Προσευχηθείτε για έμένα, μή μ' αφήσετε να πεθάνω...».

Προσπάθησα να την καθησυχάσω, ἀλλή τί να πείς σ' ένα νέο άνθρωπο, είκοσι ετών που ξέρεις ότι έχει ελάχιστες πιθανότητες να ζήσει;

Ήφυγα μέσα σε μαύρες σκέψεις και σ' ένα βαθύ πόνο για την πραγματικότητα που είχε ξεδιπλωθεί μπροστά μου την περασμένη νύχτα. Ήχι ότι δέν είχα δει δυσκολότερες καταστάσεις, ἀλλή αυτή με πονούσε μ' ένα δικό της τρόπο.

Τό μαρτύριο της κοπέλας κράτησε 12 ήμέρες ακόμα με συνεχείς μεταγγίσεις. Κατόπιν έκοιμήθη με τό παράπονο: «Θέλω να ζήσω, γιατί δέν γίνομαι καλά;».

Ποίος θά μπορούσε άραγε ν' απαντήσει σ' αυτά τὰ έρωτήματα; Ή ποιός θά είχε την τόλημη να μεταστρέψει αυτά τὰ έρωτήματα ενός νέου ανθρώπου σε αυτοκριτική;

Νομίζω πιό πολύ μετράει να κρατήσεις τό χέρι

αυτού που φεύγει από τη ζωή, να έχει ως τέλος την αίσθηση ότι δέν είναι μόνος του, πάρα οτιδήποτε άλλο.

Ήναρωτήθηκα πολλές φορές πόσοι άνθρωποι έχουν φύγει και πόσοι φεύγουν καθημερινά εδώ στην Ήφρική, γιατί δέν βρίσκεται κάποιος να πληρώσει τὰ φάρμακά τους;

Πόσο ελάχιστα κοστίζει ή ζωή στην Ήφρική της φτώχειας και της άνέχειας!

Ήπέληξα να σας αναφέρω αυτά τὰ τέσσερα παραδείγματα από τις προσωπικές μου έμπειρίες για να γίνουν κατανοητές οι συνθήκες μέσα στις όποιες προσπαθούμε να μεταφέρουμε με κάθε τρόπο τό Ευαγγελικό μήνυμα.

Δηλαδή, σε ένα κόσμο ό όποιος:

1^ο. Διαθέτει μια «ΙΕΡΑΡΧΙΑ» άρκετών χιλιάδων ετών, ή οποία είναι ζωσα και με ουσιαστικό ρόλο στην καθημερινή ζωή του τόπου.

2^ο. Ό κόσμος που προσπαθούμε να καθλιεργήσουμε για να δεχθεί τον Λόγο του Θεού έχει τεράστιες διαφορές με τον

κόσμο που έμεις γνωρίζουμε και από τον όποιο προερχόμαστε και ειδικά στην δομή και την σύνθεση του βασικού κοινωνικού κυττάρου της «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ».

3^ο. Οι περί «ΚΑΚΟΥ» και «ΘΑΝΑΤΟΥ» αντιλήψεις άποτελοϋν ζωτικό και σημαντικό κομμάτι όλων των Ήφρικανικών κοινωνιών και καθορίζουν σε μεγάλο μέρος, την ζωή και τὰ πιστεύω των ανθρώπων.

4^ο. Η «ΖΩΗ» των ανθρώπων της φτώχειας και της άνέχειας έχει τό χαμηλότερο κόστος για να μήν πούμε ότι δέν αξίζει τίποτα, όσο κινείται σε ένα περιβάλλον όπου ή έννοια της κοινωνικής προνοίας βρίσκεται στα σπάργαλα τουλάχιστον για τό όπως την γνωρίζουμε και την έννοούμε έμεις....

Πιστεύω ότι αν άφομοιώσουμε αυτά τὰ παραδείγματα και αν αυτά μετατραποϋν στον καθένα μας σε προσευχή, θά έχουμε κάνει όλοι μας ένα τεράστιο βήμα για να προσεγγίσουμε τον ήμιθανή, άπογυμνωμένο και έγκαταλελειμμένο Ήφρικανό άδελφό μας που κάπως, ίσως, παράξενα βρέθηκε ξανά μπροστά μας, μέσα από τό φτωχό και άτεχνο γραπτό μου.

† ό Καμερούν Γρηγόριος

έφημερίδας της Κορέας «ΤΣΟΣΟΝ ΙΑΜΠΟ» και τηλεφώνησε στα γραφεία του ιερού ναού ζητώντας να του επιτραπεί να ξρθει και να πάρει συνέντευξη από τον Μητροπολίτη Κορέας και τους πιστούς. Αυτό που τον έντυπωσίασε, όπως φαίνεται και από τό άρθρο του που ακολουθεί σέ μετάφραση από τά κορεατικά, ήταν ή συνύπαρξη Ρώσων και Ουκρανών στό Φεστιβάλ της Όρθόδοξης Έκκλησίας.

Στό άρθρο του ό δημοσιογράφος Τσόγγ Τσί Σόη μέ τόν χαρακτηριστικό τίτλο: «Οί Ρώσοι και οι Ουκρανοί στή Σεούλ γκρεμίζουν τά σύνορα» γράφει τά έξής:

Στήν αυλή του Καθεδρικού Ναού της Όρθόδοξης Έκκλησίας της Κορέας πουλιούν φαγητά και τραγουδούν. «Μέ τή στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας γίναμε έχθροί, όμως έμεις από παλιά είμαστεν μιά οικογένεια, που προέρχεται από τήν ίδια ρίζα. Πονώντας μαζί έρχόμαστε πιό κοντά ό ένας στόν άλλο», είπε κάποιος από τούς συμμετέχοντες Σλαβοφώνους.

Στόν καθαρό άερα ή μυρουδιά τών φαγητών διεγείρει τήν όσφρηση. «Κατιερέ», «σουπά», «οβέν», «σιασλίκ»... Είναι όρισμένα από τά παραδοσιακά φαγητά της Άνατολικής Εύρώπης. Πάνω στήν τέντα φαίνονται οι σημαίες της Ρωσίας, της Ουκρανίας και της Λευκορωσίας.

Όλα αυτά συμβαίνουν στό Διεθνές Φεστιβάλ Φαγητού, που έγινε στόν προαύλιο χώρο του Καθεδρικού Ναού του Άγίου Νικολάου της Όρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας.

Τό 2013 στήν Ουκρανία έγινε, ως γνωστόν, πόλεμος και σκοτώθηκαν περίπου 8.000 άνθρωποι,

μέ συνέπεια Ουκρανοί και Ρώσοι νά γίνουν έχθροί. Άλλιά στήν Κορέα τά πράγματα είναι διαφορετικά. Μέ τίς σημαίες τών δύο χωρών πλάι - πλάι, Ουκρανοί και Ρώσοι μαγειρεύουν και τρώνε μαζί.

«Πάτερ δοκιμάστε», λέει μιά ρωσίδα στόν Ουκρανό ιερέα τους πατέρα Ρωμανό Κανσακ, προσφέροντάς του μιά μερίδα από τό φαγητό που έχει μαγειρέψει.

Ό Ναός του Άγίου Νικολάου παίζει σημαντικό ρόλο για τήν επικοινωνία όλων τών Σλαβοφώνων που ήρθαν στή Σεούλ από τήν πρώην Σοβιετική Ένωση.

«Πρώτη φορά ή Μητρόπολη Κορέας όργάνωσε αυτό τό Φεστιβάλ τόν Μάιο του 2015, για τήν επικοινωνία τών αδελφών Όρθοδόξων μεταξύ τους, καθώς και τών γειτόνων της περιοχής. Είχε μεγάλη επιτυχία γι' αυτό τό επαναλάβαμε και σήμερα».

Στό Φεστιβάλ υπήρχαν νόστιμα φαγητά από όκτώ χώρες: Κορέα, Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Άμερική, Ρωσία, Ουκρανία και Λευκορωσία. Ρώσοι, Ουκρανοί και Λευκορώσοι έτοίμασαν μαζί τά παραδοσιακά φαγητά τους και τά παρουσίασαν σέ κοινό περίπτερο.

Ό π. Ρωμανός μάς είπε: «Οί Σλαβοφώνοι κάθε Κυριακή εκκλησιάζονται όλοι μαζί έδώ. Έχουν μεγάλη πίστη».

Ό πόλεμος που έγινε πριν δύο χρόνια κάνει τούς άνθρωπους νά πονούν. «Η καρδιά μας σχιζεται. Από παλιά είμαστε ένας λαός, από μιά ρίζα», είπε μιά Ρωσίδα.

«Κάνω προσευχή για νά σταματήσει αυτός ό πόλεμος», συμπλήρωσε μιά Ουκρανέζα.

Ὁ Μητροπολίτης Κορέας κ. Ἀμβρόσιος μᾶς εἶπε: «Ἡ ἐλπίδα γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ ἡ κοινὴ πίστη ἐνώνει ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ὅμως ἐκτός ἀπὸ τὸ πρόβλημα πού δυστυχῶς παρουσιάστηκε πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια μεταξύ Ρωσίας καὶ Οὐκρανίας, σήμερὰ ὑπάρχει τεράστιο πρόβλημα στὴν Συρία καὶ σ' ἄλλες μουσουλμανικὲς χώρες, στίς ὁποῖες γίνεται συστηματικὸς διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Φιλήσυχοι ποῖτες φονεύονται μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ εἶναι Χριστιανοί ἢ ἀναγκάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τίς προγονικὲς τους ἐστίες, στίς ὁποῖες ὁ Χριστιανισμὸς ἔχει δύο χιλιάδων χρόνων ἱστορία, καὶ πάνε ὡς πρόσφυγες σ' ἄλλες χώρες.

Χρειάζεται νὰ κάνουμε πολλὴ προσευχὴ γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο».

Μιά Λευκορωσίδα πού εἶναι παντρεμένη μὲ ἕναν Κορεάτη μᾶς εἶπε: «Ρῶσοι, Οὐκρανοὶ καὶ Λευκορωσοὶ ὅλοι τρῶμε τὰ ἴδια φαγητά καὶ μιλάμε περίπου τὴν ἴδια γλῶσσα. Τί ὥραϊα πού θά ἦταν νὰ ζούσαμε ὅλοι μαζί εἰρηνικά στὴν πατρίδα μας ὅπως ζοῦμε στὴν Κορέα!».

Στὸ τέλος τοῦ Φεστιβάλ ὅλοι μαζί τραγουδοῦσαν κι ἀπολάμβαναν τὴ χαρὰ τῆς ἀνθρώπινης ἐπικοινωνίας. Ἦταν μιὰ φωνὴ πού γκρέμισε τὰ σύνορα.

Ἀθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου

**Ἡ Ἐκκλησία
προσεύχεται
γιὰ τὸ ἔργο
τῆς Ἐξωτερικῆς
Ἱεραποστολῆς**

—

**Β' Ἑβδομάδα
τῶν Νηστειῶν
20-26 Μαρτίου 2016**

Προσευχὴ
γιὰ τὴν
Ἱεραποστολή

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΙΔ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14, 115 21 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 210 3272 315 - 316 - 313

Ἐκ τῆς ἱεραποστολικῆς ἡμερολογίου τῆς Ἐπισκοπῆς Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν

• Θεοφάνεια στὸν ποταμὸ Congo

Μέ ἱεροπρέπεια καί κατάνυξη γιορτάστηκαν τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου μας στὴν Ἱερά Ἐπισκοπή Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν. Στὴν ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία καί τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, πού ἐγίνε στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Μπραζαβίλ, προέστη ὁ ἐπίκωριος Ἐπίσκοπος κ. Παντελεήμων. Μετὰ τὸ πέρας

εὐχῆς τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β΄ καί εὐχαρίστησε τίς τοπικὲς ἀρχές γιὰ τὸν ἐπιδεικνυόμενον σεβασμὸ καί τὴ συμπαράσταση πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τίς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις κάλυψαν τηλεοπτικὰ μέσα τοῦ Κονγκό. Οἱ ντόπιοι Ὁρθόδοξοι εἶχαν τὴν εὐκαιρία γιὰ τρίτο συνεχόμενο ἔτος στὴν ἱστορία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας νὰ συμμετάσχουν στὴν τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων στὰ νερά τοῦ ποταμοῦ.

Καθαγιασμὸς τῶν ὑδάτων στὸν ποταμὸ Congo

τῆς Εὐχαριστίας ὁ Θεοφιλέστατος πρόσφερε στὸ Ναὸ ἱερό Ἄρτοφόριο καί ἀπένειμε τιμητικὴ πλάκετα στὸν ἄμισθο Γενικὸ Πρόξενο τῆς Ἑλλάδας στὸ Κονγκό κ. Νικόλαο Περρῆ, γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ συμβολὴ καί πολὺτιμη συνεισφορά του στὴν πρόοδο τοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμέσως μετὰ πραγματοποιήθηκε λιτανευτικὴ πομπή στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας, ἡ ὁποία κατέληξε στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Κόνγκο. Ὁ Ἐπίσκοπος κήρυξε τὸν θεῖο λόγον, ἀναλυτικὰ τὴ θεολογικὴ σημασία τῆς ἑορτῆς τῆς Ἐπιφανείας, ὡς καί τὴν ἱστορικὴ καθιέρωση καί ἐρμηνεία τῆς τελετῆς τῆς κατάδυσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων. Κατακλιεῖν μετᾶφερε τίς

• Σύσκεψη στελεχῶν καί συνεργατῶν

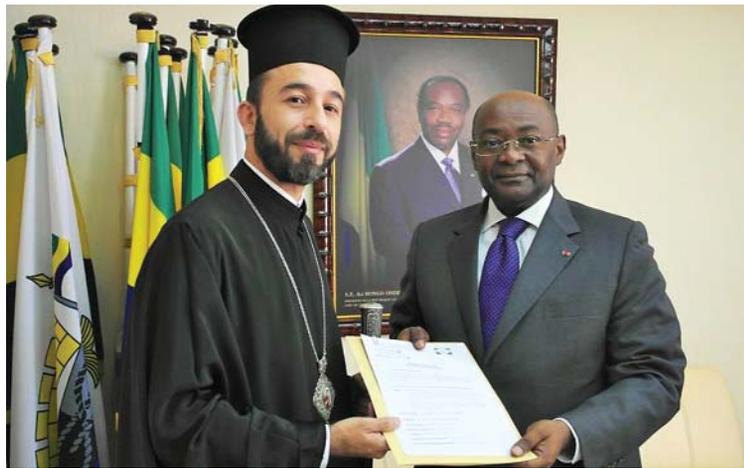
Στὶς ἀρχές τοῦ νέου ἔτους πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στελεχῶν καί συνεργατῶν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ «Ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας», ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ μέ εὐθύνη τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἡ σύσκεψη ἐγίνε στὰ πλαίσια τῆς γενικῆς ἀναδιοργάνωσης ὄλων τῶν δομῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Συγκεκριμένα οἱ προοπτικές πού σχετίζονται μέ τὸν Σταθμὸ ἀφοροῦν τὴν πλήρη συμμόρφωση αὐτοῦ μέ τὴν κείμενη κρατικὴ νομοθεσία καί τὴν ἐξόφληση οικονομικῶν ὑποχρεώσεων παλαιότερων ἐτῶν πρὸς τὸ κράτος. Κατοχυρώθηκε, ἐπίσης, ἡ συχνότητα

96,8 FM μέ ἀποτέλεσμα τὴν ἐκχώρηση μόνιμης ἄδειας λειτουργίας ἀπὸ τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο Ἐλευθερίας καί Ἐπικοινωνίας τοῦ Κονγκό μέ ἔπαινο, διότι εἶναι ὁ πρῶτος ραδιοφωνικὸς σταθμὸς πού ἐφάρμοσε ἄμεσα τίς νέες διατάξεις τοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ἀποφασίστηκε τὸ νέο καθημερινὸ πρόγραμμα, ἐμπλουτισμένο μέ νέες ἐκπομπές ποικίλου ἐνδιαφέροντος. Διευθυντὴς του ὁρίσθηκε ὁ π. Μάξιμος Oumba, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς. Ὁ Σταθμὸς ἀποτελεῖ σπουδαιότατο μέσο ἱεραποστολῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί εὐαγγελισμοῦ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στὶς περιοχὲς ὅπου μεταδίδεται τὸ σῆμα του.

Στιγμιότυπα από την επίσκεψη στο Όρφανοτροφείο στο Dolisie (πάνω) και την επίδοση του εγγράφου της αναγνώρισης της Όρθ. Εκκλησίας από την Δημοκρατία της Γκαμπόν (κάτω)

• Ποιμαντική επίσκεψη στο Dolisie

Τό πρωί της 15ης Ιανουαρίου έ.ε., στά πλαίσια ιεραποστολικής και ποιμαντικής εξόρμησης, κλιμάκιο συνεργατών υπό τόν Θεοφιλέστατο, μετέβη στην πόλη Dolisie προκειμένου νά πραγματοποιήσει επισκέψεις στό Όρφανοτροφείο «Άγιος Ευσάθιος», καθώς και στίς έγκαταστάσεις του Σχολείου «Φώς Έθνών» πού ανήκουν στην Όρθόδοξη Εκκλησία. Στά παιδιά του Όρφανοτροφείου παραδόθηκαν έκ μέρους τών ένοριτών του Ίερού Καθεδρικού Ναού Άγίου Δημητρίου Pointe-Noire παιχνίδια, άθλητικά ένδύματα και ικανή ποσότητα τροφίμων. Επίσης, ό δραστήριος Πολιτιστικός Σύλλογος Σύρου Μάννα απέστειλε σχολικά είδη.

Στό σχολικό συγκρότημα «Φώς Έθνών» ό Ίπίσκοπος είχε τήν εύκαιρία νά ανταλλάξει ευχές και νά συνεργασθεί μέ τούς εκπαιδευτικούς πού εργάζονται σέ αυτό. Ευχάριστη έκπληξη άπετέλεσε ή άπρόσμενη επίσκεψη τών έπιθεωρητών εργασίας κ. Miete Likibi και κ. Younga Noel, οι όποιοι άφου πραγματοποίησαν ύπηρεσιακό έλεγχο στους χώρους του συγκροτήματος, στίς συμβάσεις εργασίας του προσωπικού, στό ειδικό βιβλίο ασφαλιστικών εισφορών και στην έν γένει τήρηση και πιστή έφαρμογή τών προβλεπόμενων διατάξεων, εξέφρασαν τήν πλήρη ικανοποίησή τους. Άκολούθησε έκτενης συνεργασία μέ τόν π. Paul Diafouka του Ίερού Ναού Άγίας Ειρήνης και Διευθυντή του Όρφανοτροφείου.

• Αναγνώριση της Όρθόδοξης Εκκλησίας στη Δημοκρατία της Γκαμπόν

Τήν 3^η Φεβρουαρίου ό Ύπουργός Έσωτερικών, Άποκέντρωσης και Άσφαλείας της Γκαμπόν κ. Pacome Moubeyet Boubeya, παρέδωσε στόν Θεοφιλέστατο τήν επίσημη αναγνώριση της τοπικής Όρθόδοξης Εκκλησίας από τήν Δημοκρατία της Γκαμπόν, έπισημαίνοντας ότι τό κράτος προσβλέπει στη δημιουργική και γόνιμη παρουσία της στη χώρα.

Ό Θεοφ. κ. Παντελεήμων εξέφρασε τίς ευγνώμονες ευχαριστίες του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ. Θεοδώρου Β΄ και της τοπικής Εκκλησίας προς τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Γκαμπόν κ. Ali Bongo Ondimba, ό όποιος ένέκρινε τίς προβλεπόμενες νομικές διαδικασίες μετά από σχετικό αίτημα. Ό κ. Boubeya ένμείρωσε, επίσης, τόν Ίπίσκοπο για τήν πρόοδο τών ενεργειών μέ σκοπό τήν έκδοση της άδειας ανεγέρσεως του πρώτου Όρθόδοξου ναού στην πρωτεύουσα.

• Ομαδικές Βαπτίσεις στόν ποταμό Oubangui

Τήν Παρασκευή 5 Φεβρουαρίου ό Θεοφιλέστα-

Ἡ Κατήχηση ἄλλο πρὶν τὸ ὁμαδικὸ Βάπτισμα στὸν ποταμὸ Oubangui (πάνω). Ὁ Θεοφ. κ. Παντελεήμων στὸ τροπικὸ δάσος κοντὰ στοὺς Ὀρθόδοξους πιστοὺς τῆς φυλῆς τῶν Πυγμαίων (κάτω)

τος ταξίδεψε στὸ Βόρειο Κονγκό καί συγκεκριμένα στὴν πόλη Imphondo, προκειμένου νά ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἐνοριακὴ Κοινότητα Τιμίου Προδρόμου – Ἁγίου Νικολάου. Μετὰ ἀπὸ μία σύντομη σύσκεψη μὲ τὸν ντόπιον ἱερέα π. Σέργιο Mabelemo καί τὰ μέλη τῆς ἐνοριακῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, συναντήθηκε μὲ τοὺς κατηχούμενους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπνύθυνε πνευματικὲς παραινήσεις ἐν ὄψει τῆς βαπτίσεώς τους.

Τὴν ἐπομένη τέλεισε τὸ βάπτισμα τῶν γηγενῶν νεοφώτιστων ὄλων τῶν ἡλικιῶν στὸν ποταμὸ Oubangui. Ἀπευθυνόμενος στοὺς πιστοὺς, ἐρμήνευσε τὴν θεολογικὴ σημασία τοῦ Μυστηρίου καί

ἐξέφρασε τὴ χαρὰ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἔνταξή τους σέ αὐτήν. Προέτρεψε ὄλους νά καταστοῦν ἔμπρακτοι κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου καί πρότυπα ἀρετῆς.

Τὸ πρῶν τῆς Κυριακῆς 7ης Φεβρουαρίου ὁ Ἐπίσκοπος τέλεισε τὴ θεία Λειτουργία στὴν ἐνοικιαζόμενη οἰκία πού προσωρινὰ χρησιμοποιεῖται ὡς χώρος προσευχῆς. Πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα προσέφερε τὴν ἔκδοση τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου στὴν γαλλικὴ γλῶσσα καί τὸ ἡμερολόγιο τῆς Ἐπισκοπῆς γιὰ τὸ ἔτος 2016. Πρὶν τὴν ἀναχώρησή του ἀπὸ τὸ Imphondo, εἶχε πολὺωρη συνεργασία μὲ τὸν ἐπιβλέποντα ἐργολάβου τοῦ ὑπὸ ἀνέγερση Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου – Ἁγίου Νικολάου, στὸν ὁποῖο ἐξέφρασε τὴν πλήρη ἱκανοποίησή του γιὰ τὴν πρόοδο τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἔφτασε στὸ τροπικὸ δάσος ὅπου κατοικεῖ ἡ φυλὴ τῶν Πυγμαίων, ἡ ὁποία ἔχει ἀσπαστεῖ τὴν Ὀρθοδοξία. Μετὰ ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ ὑποδοχὴ τοῦ ὑπεραιωνόβιου ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς, ὁ Ἐπίσκοπος μίλησε ἀπλοῦς λόγους γιὰ τὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καί τὴ σπουδαιότητα τῆς συμμετοχῆς σ' αὐτήν. Παρέδωσε, ἀκόμη, ὑλικὴ βοήθεια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πολλῶν ἀναγκῶν τῆς καθημερινότητας.

Ἐπέβαλε, ἐπίσης, τὸ παρακλητικὸ αἶτημα γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς ἰδιαίτερου χώρου ἐντὸς τοῦ καταυλισμοῦ, σύμφωνα μὲ τὸν παραδοσιακὸ τρόπο κατασκευῆς τῆς φυλῆς, ὥστε ὁ νέος ἐφημέριός του Imphondo νά ἐπισκέπτεται κάθε μῆνα τὸ τροπικὸ δάσος καί νά τελεῖ τὴν Εὐχαριστία, μὲ σκοπὸ, κυρίως, τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν γηραιότερων Πυγμαίων πού ἀντιμετωπίζουν κινητικὰ προβλήματα. Τὸ αἶτημα ἔγινε ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὸν ἀρχηγό, πού θά μεριμνήσει γιὰ τὴν πραγματοποίησή του.

Ἀπὸ τὴν Ἱερά Ἐπισκοπὴ Μπραζαβίλ καὶ Γκαμπόν

Ἡ μετάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Ε

Ἡ μετάδοση ἑνός μηνύματος ἀπό τόν πομπό (π.χ. ὀμιλητή) καί ἡ πρόσληψή του ἀπό τόν δέκτη (π.χ. ἀκροατή-συνομιλητή) προϋποθέτει ἕναν κοινό κώδικα ἐπικοινωνίας¹. Μέ τόν ὄρο αὐτό ἐννοεῖται «ἕνα συγκεκριμένο σύστημα σημείων πού εἶναι γνωστό στόν ἀποδέκτη του, ὥστε νά ἀποκωδικοποιηθεῖ καί νά γίνει κατανοητό»². Ὁ κώδικας αὐτός μπορεῖ νά εἶναι ἡ κάθε φυσική γλώσσα (π.χ. ἐλληνικά, ἀγγλικά).

Στό προφορικό ἢ γραπτό κήρυγμα ἡ γλώσσα πού θά χρησιμοποιηθεῖ εἶναι ἐξίσου σημαντική μέ τό περιεχόμενό του, ὅπως παρατηρεῖ ἡ καθηγήτρια Δήμητρα Κούκουρα³. Ἡ παρατήρηση αὐτή ἀποκτᾷ ιδιαίτερη σημασία ὅσον ἀφορᾷ τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας στόν ἱεραποστολικό ἀγρό. Σέ αὐτή τήν περίπτωση ἀπευθύνεται κυρίως σέ ἀποδέκτες πού δέν ὀμιλοῦν τήν ἐλληνική γλώσσα (ἢ ἄλλη γλώσσα μιᾶς παραδοσιακά ὀρθόδοξης χώρας π.χ. τή ρωσική) καί ὅπωςδήποτε δέ γνωρίζουν τά ιδιαίτερα θεολογικά νοήματα τῆς χριστιανικῆς παράδοσης. Ἡ Ὄρθοδοξη Ἐκκλησία, λοιπόν, ἐπιλέγει τήν ἀποστολή τοῦ μηνύματός της στή γλώσσα κάθε λαοῦ, ὥστε νά γίνει κατανοητό καί νά προσληφθεῖ μέ ἀμεσότητα ἀπό τούς γηγενεῖς.

Στό παρόν ἄρθρο ἐξετάζεται μέ συντομία ἡ θεολογική καί ἱστορική σημασία τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας στή δημοτική γλώσσα κάθε λαοῦ. Στή συνέχεια, ἀναλύονται οἱ παράγοντες πού συμβάλ-

Εὐαγγελίου στή γλῶσσα κάθε λαοῦ

λουν σέ μία ὁλοκληρωμένη νοηματικά μετάφραση καί ἡ σημασία τους γιά τήν ἄμεση μετάδοση, πρόσληψη καί ἀποδοχή τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου ἀπό τούς ποικίλους ἀναγνώστες καί ἀκροατές.

Θεολογικά - Ἱστορικά στοιχεῖα

Τό κήρυγμα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἀκούσθηκε ἀπό τόν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ στήν ἀραμαϊκή γλῶσσα, δηλαδή τή γλῶσσα πού καταλάβαιναν οἱ σύγχρονοί Του στήν Παλαιστίνη. Στή συνέχεια, τά πρῶτα γραπτά μνημεῖα τοῦ Χριστιανισμοῦ, δηλαδή τά Εὐαγγέλια, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, οἱ Ἐπιστολές τους καί ἡ ὑπόλοιπη χριστιανική φιλολογία συγγράφηκαν στήν κοινή ἑλληνιστική, στή πιό διαδεδομένη γλῶσσα τῆς τότε γνωστῆς οἰκουμένης. Ἡ πραγματικότητα αὐτή σηματοδοτεῖ τίς ἀπαρχές τοῦ οἰκουμενικοῦ «ἀνοίγματος» τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἔτσι, συντελεῖται μία πρώτη ὑπέρβαση πολιτιστικοῦ χαρακτῆρα. Ἐκτός ἀπό τό προφορικό κήρυγμα καί τά πρῶτα γραπτά κείμενα τῆς Χριστιανοσύνης συγγράφονται στήν ἑλληνική γλῶσσα, ἡ ὁποία διαφέρει ὁλοκληρωτικά ἀπό τήν ἀραμαϊκή πού κήρυξε ὁ Κύριος. Ἐπομένως, «ἀπό τήν πρώτη φάση (ἐνν. τοῦ Χριστιανισμοῦ) υἱοθετοῦνται ἀλλήλα δέν ἀπολιτοποιοῦνται οἱ πολιτισμοί»⁴. Ἡ ἑλληνιστική γλῶσσα πρωταρχικά καί οἱ ὑπόλοιπες μετέπειτα κωδικοποιοῦν τό Εὐαγγέλιο σέ κάθε λαό χωρίς νά ἱεροποιοῦνται ὡς γλῶσσες.

Στό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, ἄλλωστε, ἀποτυπώνεται δυναμικά ἡ θεολογική θέση ὅτι ἐντός τῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει καμία «ἱερή» ἢ «ἀπόλυτη» γλῶσσα, καθὼς καί καμία φυλὴ ἢ πολιτισμός ἢ τρόπος ζωῆς ἀνώτερος ἢ κατώτερος. «Τό Εὐαγγέλιο, ἐνῶ τονίζει τόν αἰώνιο καί θεῖο χαρακτῆρα του, δέν δυσκολεύεται νά σαρκωθεῖ ἐκάστοτε στό συγκεκριμένο πολιτιστικό σῶμα τῆς ἐποχῆς»⁵ καί συνεπῶς στή γλῶσσα κάθε ἔθνους. Ἡ Πεντηκοστή διαρκῶς ὑπομνηματίζει τούτη τήν ἀλήθεια σέ κάθε ὀρθόδοξη ἱεραποστολική δράση ἀνά τούς αἰῶνες.

Ἡ πραγματικότητα πού βίωσαν οἱ ἀκροατές τῶν Ἀποστόλων τήν ἡμέρα τῆς ἐπιφοίτησης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιγράφεται μέ γλαφυρό τρόπο ἀπό τόν Εὐαγγελιστή Λουκά: «*γενομένης δέ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθεν τό πλῆθος καί συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν. ἐξίσταντο δέ καί ἐθαύμαζον λέγοντες· οὐχ ἰδοῦ ἄπαντες οὗτοι εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;*»⁶. Κατά τήν ἡμέρα αὐτή ἡ χαρισματική ἐμφάνιση τῆς «γλωσσολαλίας» προβάλλεται ὡς δυνατό παράδειγμα –τηρουμένων τῶν σημερινῶν ἀναλογιῶν– γιά τήν ἀνάδειξη τῆς ἐνότητας τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, παρά τή γλωσσική ποικιλία πού διατηροῦν.

Ἡ ἱστορία τῆς ὀρθόδοξης ἱεραποστολῆς τούς ἐπόμενους αἰῶνες μέχρι καί τίς μέρες μας φανερῶνει τή σπουδαιότητα τῆς μετάφρασης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν λατρευτικῶν κειμένων στή γλῶσσα καί τή διάλεκτο κάθε ἔθνους. «Ἡ σάρκωσις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ στήν γλῶσσα καί τά ἦθη μίας χώρας», σύμφωνα μέ τόν νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας Ἀναστάσιο, «ὑπῆρξε, καί πρέπει νά παραμείνει, ἡ πρωταρχική μέριμνα πάσης ὀρθόδοξης ἱεραποστολῆς»⁷. Σέ διαφορετική περίπτωση θά ἀποτύχει ἡ ἀποστολή τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου, διότι θά ἀποκλείονται ἀπό αὐτό οἱ περισσότεροι πιστοί ἢ ἐν δυνάμει χριστιανοί, καθὼς δέ θά εἶναι μέτοχοι τοῦ κοινοῦ γλωσσικοῦ κώδικα.

Τό παράδειγμα τῶν ἱεραποστολῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου παραμένει μοναδικό στήν χριστιανική ἱστορία. Στήν προσπάθειά τους νά μεταφέρουν τό Εὐαγγέλιο στους Σλάβους, ἀσχολήθηκαν συστηματικά μέ τή δημιουργία ἐνός ἀλφαβήτου, στό ὁποῖο θά μπορούσε νά καταγραφεῖ ἡ μέχρι τότε προφορική σλαβική γλῶσσα⁸. Μέ τή βοήθεια αὐτοῦ τοῦ ἀλφαβήτου κατέγραψαν γιά πρώτη φορά ποικίλες ἐπιλεγμένες περικοπές ἀπό τά Κυριακάτικα ἀναγνώσματα τῶν Εὐαγγελίων καί τῶν ἀποστολικῶν κειμένων⁹. Στή συνέχεια, καί παρά τῆς ἀντιδράσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης¹⁰, συνέχισαν τίς μεταφράσεις ὅλης τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἕνα μεγάλο μέρος τῆς Πα-

λαιᾶς Διαθήκης καί πολλῶν λειτουργικῶν καί λατρευτικῶν βιβλίων. Συνεπῶς, ἡ μέθοδος καί τό παράδειγμα Ἱεραποστολῆς τῶν Ἰσαποστόλων Θεσσαλονικέων παραμένουν πάντοτε ἐπίκαιρα καί καθοδηγοῦν τή σύγχρονη ἱεραποστολική δράση.

Τοὺς νεότερους χρόνους ἡ μέθοδος αὐτή ἀκολουθήθηκε ἀπό ὄλους τοὺς Ὀρθόδοξους ἱεραποστόλους. Ἐνδεικτικά ἀναφέρονται τὰ παραδείγματα τῶν ἁγίων Ἰννοκέντιου Βενιαμίνωφ στήν Ἀλάσκα καί Νικολάου Κασάτκιν στήν Ἰαπωνία. Τίς τελευταῖες δεκαετίες ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας ἔχει συμβάλει ἐνεργά στή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου στόν κόσμο μέσα ἀπό τίς ἐκδόσεις διάφορων θεολογικῶν βιβλίων μεταφρασμένων σέ διάφορες γλώσσες τοῦ κόσμου.

Τό μεταφραστικό ἔργο καί ἡ «σάρκωση» τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στή γλώσσα κάθε λαοῦ

Ἡ μετάφραση τῶν χριστιανικῶν κειμένων σέ κάθε γλώσσα δίνει στόν ἐκάστοτε λαό τήν πρόσβαση καί τή δυνατότητα νά κατανοήσῃ τίς διαχρονικές ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ συμβολή τῶν Βιβλικῶν Ἑταιρειῶν στό τομέα αὐτό εἶναι μοναδική. Ὡστόσο, ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρκετές «ζωντανές» γλώσσες καί διάλεκτοι στίς ὁποῖες δέν ἔχει μεταφρασθεῖ ἡ Ἁγία Γραφή. Στήν Ἀφρική π.χ. ὁμιλοῦνται πάνω ἀπό ἑπτακόσιες γλώσσες καί διάλεκτοι, οἱ ὁποῖες παρά τή δυναμική ἐπιρροή τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ παραμένουν ζωντανές στίς μέρες μας.

Βέβαια, ὀφείλει κανεῖς νά ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ μεταφορά τῶν θεολογικῶν ἐνοιῶν καί ὄρων εἶναι ἕνα πολυσύνθετο πρόβλημα¹¹. Τό ζήτημα εἶναι μέ ποιό τρόπο θά μεταφραστοῦν καί πῶς θά ἀποδοθοῦν ὀρισμένοι ὄροι σέ κάθε διάλεκτο. Ἡ λύση αὐτοῦ τοῦ θέματος ἀπαιτεῖ τή συνεργασία τῶν ἱεραποστόλων, κληρικῶν καί λαϊκῶν, μέ διάφορους ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι θά ἀναλάβουν νά κωδικοποιήσουν ὁλόκληρο τό χριστιανικό μήνυμα σέ διάφορες γλώσσες, ὑπερβαίνοντας τίς θεολογικές, φιλοσοφικές καί ὅποιες ἄλλες γλωσσικές καί νοηματικές δυσχέρειες. Ἐπιστήμονες, ὅπως οἱ ἐθνολόγοι, οἱ ιστορικοί, οἱ φιλόλογοι, οἱ κοινωνιολόγοι, δύνανται νά συμβάλουν στή μαρτυρία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐργαζόμενοι εἴτε οἱ ἴδιοι σέ ἱεραποστολικά κλιμάκια εἴτε συνεργαζόμενοι ἀπό μακριά καί ἐτοιμάζοντας τό ὑλικό γιά

τήν ἐν Χριστῷ κατάχηση. Σέ συνεργασία μέ γλωσσολόγους μποροῦν νά ἀποσαφηνίζουν ἔνοιες¹² καί νά μεταφέρουν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου μέ ἀμεσότητα καί πληρότητα στή γλωσσική καί νοηματική ἰδιοσυγκρασία κάθε φυλῆς καί ἔθνους.

Ἐξήλλου, σέ κάθε μεταφραστική προσπάθεια ἐνδείκνυται καί ἡ συνεργασία τῶν μορφωμένων νεοφώτιστων. Πιό συγκεκριμένα, τὰ κείμενα στή γηγενή γλώσσα ὀφείλουν νά ἀκολουθοῦνται ἀπό τή σχετική ἔρμηνεία, ἡ ὁποία θά περιλαμβάνει τίς ιδέες καί τὰ ξεχωριστά λεκτικά ἰδιώματα κάθε φυλῆς καί τοῦ ἰδιωματισμοῦ, ὥστε τὰ εὐαγγελικά μηνύματα νά καταστοῦν ἐκ τῶν θεμελιῶν κτῆμα τῶν ντόπιων. Ἐπίσης, αὐτή ἡ ἐρμηνευτική διαδικασία ἔχει ἰδιαίτερη σημασία καί γιά πρακτικούς λόγους· βοηθαίει στή βαθύτερη κατανόηση, καθὼς καί στή συνειδητοποιημένη καί πιό ἐνεργή συμμετοχή τῶν νεοφώτιστων στήν ὀρθόδοξη λατρευτική πράξη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Κατά συνέπεια, ἡ συμβολή τῶν ἰθαγενῶν χριστιανῶν κρίνεται ἀπαραίτητη γιά τήν ὀρθή καί σαφή κωδικοποίηση τῆς χριστιανικῆς διδασχῆς.

Ἡ ἐπιλογή λοιπόν τῆς ζωντανῆς γλώσσας κάθε λαοῦ σημαίνει τό ἐνδιαφέρον γιά τήν ἄμεση πρόσληψη τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ θέση αὐτή ἐκφράζει τή βασική μέθοδο τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε τὰ χαρμόσυνα νέα τῶν εὐαγγελίων νά ἀκουστοῦν καί νά κατανοηθοῦν ἀπό ὄλον τόν κόσμο. «Τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας μας παραμένει πάντοτε ἀναλλοίωτο (Μτθ. 12,35). [...] Οἱ ὑπόλοιποι παράγοντες πού συντελοῦν στή μετάδοση, πρόσληψη καί ἀποδοχή τοῦ λόγου/μηνύματος ἢ καί τῆς πίστεως/πρότασης τῆς Ἐκκλησίας μας, μεταβάλλονται μέσα στό χρόνο καί ὀφείλουν νά προσαρμόζονται στά μέτρα τῆς κάθε ἐποχῆς, ἐφ' ὅσον τό ζητούμενο παραμένει πάντα ἡ ἐπικοινωνία». Ἐπομένως, στό κῶρο τῆς Ἱεραποστολῆς δέ χρειάζεται σέ καμία περίπτωση νά ἐπιβληθεῖ μία γλώσσα. Τό ζητούμενο τελικά εἶναι ἡ «σάρκωση» τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ στή γλώσσα κάθε λαοῦ, σύμφωνα μέ τήν προσφιλή ἔκφραση τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθβανίας Ἀναστασίου, καί ἡ ἀναζήτησις ὄχι «τῆς ὁμοιομορφίας, ἀλλὰ τῆς ὁμοψυχίας στήν πολυφωνία»¹⁴.

Νικόλαος Γ. Τσιρέβελος, Δρ. Θεολογίας

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γιά τούς παράγοντες έπικοινωνίας βλ. Δημ. Κούκουρα, *Σπουδή στή χριστιανική όμιλία Α΄. Τό λογοτεχνικό περιβάλλον καί ή γένεσή της*, έκδ. Π. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 2009, σελ. 23.

2. Δημ. Κούκουρα, *Έκκλησία καί Γλώσσα. Έπικοινωνιακή προσέγγιση*, έκδ. Π. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 2006, σελ. 97.

3. Ό.π., σελ. 100 κ.έξ.

4. Άναστασίου Άρχιεπισκόπου Τιράνων, *Παγκοσμιότητα καί Όρθοδοξία*, έκδ. Άκρίτας, Τίρανα 2000, σελ. 120.

5. Ό.π.

6. Πράξ. 2,6-7.

7. Άναστασίου Άρχιεπισκόπου Τιράνων, *Ή λησμονημένη έντολή «Πορευθέντες»*. Άπό τόν λήθαργο στήν άφύπνιση, έκδ. Άποστολικής Διακονίας, Άθήνα 2013, σελ. 212.

8. Πρόκειται γιά τή Γλαγολιτική καί τήν –πρός τιμή του άγιου Κυρίλλου– Κυριλλική γραφή, ή όποία άποτέλεσε τή βάση γιά τή μετέπειτα εξέλιξη τών σλαβικών καί ρωσικών γλωσσών. Γιά περισσότερα βλ. Αίμ. Ταχιάου, *Κύριλλος καί Μεθόδιος*, έκδ. Άδελφών Κυριακίδη 1997, σελ. 193 κ.έξ.

9. Άρχιμ. Άναστασίου Γιαννουλάτου (νύν Άρχιεπισκόπου Τιράνων), *Κύριλλος καί Μεθόδιος*, άνάτυπο έκ του περιοδικού Έκκλησία, τεύχ. 16-17 (1966), σελ. 12.

10. Κατά τήν περίοδο εκείνη έπικρατούσε στή δυτική Χριστιανική Έκκλησία τό «δόγμα τής Τριγλωσσίας». Γιά περισσότερα βλ. Αίμ. Ταχιάου, *Κύριλλος καί Μεθόδιος*, ό.π., σελ. 123.

11. Άναστασίου Άρχιεπισκόπου Τιράνων, *Ή λησμονημένη έντολή «Πορευθέντες»*, ό.π., σελ. 212.

12. Πρβλ. καί τίς καίριες επί του θέματος παρατηρήσεις του Ήλία Βουλγαράκη στό «Γλώσσα καί Ήραποστολή», *Πορευθέντες*, τεύχ. 15 (1962), σελ. 43.

13. Δημ. Κούκουρα, *Έκκλησία καί Γλώσσα*, ό.π., σελ. 98-99.

14. Άναστασίου Άρχιεπισκόπου Τιράνων, *Παγκοσμιότητα καί Όρθοδοξία*, ό.π., σελ. 131.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΙΣΟΥΜΟΥ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΕΝΥΑΣ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴ 6 Δεκεμβρίου 2015, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής κ. Θεόδωρος Β΄, στὸν Ἱερό Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καΐρου, τέλεσε τὴν χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Κισούμου καὶ Δυτικῆς Κένυας κ. Ἀθανασίου. Ἡ Ἱερά Ἐπισκοπὴ Κισούμου καὶ Δυτικῆς Κένυας ἰδρύθηκε μὲ τὴν ἔκδοση Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, ἐξ ἀποσπάσεως ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Κένυας ἡ ὁποία μετονομάστηκε σὲ «Ἱερά Μητρόπολη Ναϊρόμπι».

Τὴν παραμονὴ τῆς χειροτονίας, ὁ Μακαριώτατος χοροστάτησε στὸν Μεγ. Ἐσπερινὸ στὸν ἑορτάζοντα Πατριαρχικὸ Ναὸ Ἁγ. Νικολάου, ὅπου καὶ δόθηκαν τὰ Μεγάλα Μηνύματα τῶν προσφάτως ἐκλεγμένων Ἐπισκόπων Μοζαμβίκης κ. Χρυσοστόμου, Νιέρι καὶ Ὀρους Κένυας κ. Νεοφύτου καὶ Κισούμου καὶ Δυτικῆς Κένυας κ. Ἀθανασίου.

Στὴν θεία Λειτουργία τῆς κυριώνυμης ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, καθὼς καὶ στὴ χειροτονία τοῦ νέου Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου, συμμετείχαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λεοντοπόλεως κ. Γαβριήλ, Ναϊρόμπι κ. Μακάριος, Νιγηρίας κ. Ἀλέξανδρος, Ἐρμουπόλεως κ. Νικόλαος, Μέμφιδος κ. Νικόδημος, Πηλουσίου κ. Νήφων, Ζάμπιας κ. Ἰωάννης καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μοζαμβίκης κ. Χρυσόστομος καὶ Νιέρι κ. Νεόφυτος.

Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ, προσήλθε πλῆθος

ἐλληνόφωνων καὶ ἀραβόφωνων πιστῶν, πού ἀποτελοῦν τὸ ποίμνιο τῆς αἰγυπτιακῆς πρωτεύουσας.

Ὁ Πατριάρχης κατὰ τὴν προσφώνησή του, μὲ ἔκδηλη συγκίνηση εἶπε τὰ ἑξῆς: «Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Κισούμου καὶ Δυτικῆς Κένυας καὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπῆτέ ἀδελφέ κ. Ἀθανάσιε, "ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν Ἁγίων ἐν τῷ φωτί"» (Κοίλας. Α΄).

Ἡ ὥρα τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν ἀπέραντη καὶ μεγάλη χώρα τῆς Κένυας «ἐλήλυθεν». Ἦλθε τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου», ἔφθασε ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς συγκομιδῆς. Τούτη τὴν ἅγια ὥρα καὶ στιγμή τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας σου, ἐπιθυμῶ πατρικά νά σταθῶ ἀπέναντί σου καὶ μὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ νοθεσίας, νά ὑφάνω στή σκέψι σου τίς προσδοκίες καὶ τοὺς ὀραματισμοὺς μου γιὰ σένα ἀγαπῆτέ μου υἱέ, π. Ἀθανάσιε.

Κατὰ πρῶτον νά σοῦ πῶ ὅτι ἡ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας δέν παράγεται μόνον μέσα ἀπὸ τὰ Πανεπιστημιακὰ ἔδρανα καὶ τὰ ἀμφιθέατρα τῶν Θεολο-

γικῶν Σχολῶν. Ἡ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι δικεφαλική Θεολογία.

Δέν εἶναι ἀκαδημαϊκή. Δέν ἀρχίζει καὶ δέν τελειώνει μέσα σὲ βιβλιοθῆκες καὶ ἐργαστήρια Πανεπιστημιακά. Ἡ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ξεκινάει ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα! Αὐτὴ εἶναι τὸ μεγαλύτερο Θεολογικὸ Τραπεζὶ πού παράγει τὴν μία Θεολογία- τὴν Θε-

ολογία του Ἰακώβου Ἀμνοῦ.

Πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα εἶναι τό ἐσφαγμένο ἄρνιο. Εἶναι ὁ μελιζόμενος, ὁ διαιρούμενος καί μηδέποτε δαπανώμενος Χριστός. Αὐτός εἶναι τό κέντρο «τῆς ὄλης Ἐκκλησίας».

Αὐτός εἶναι ἡ φωτιστική δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ Ἁγιασμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποία πάσα κτίσις λογικὴ τε καί νοερά δυναμωμένη ἀναπέμπει τὴν αἰθιὴν δοξολογίαν.

Ἦτσι ἡ Ὁρθόδοξη πίστις μας δέν προτεσταντικοποιεῖται! Κι αὐτὸ γιατί στό κέντρο τῆς ἔχει τόν Χριστό.

Ἦχει τόν Σταυρωμένο Χριστό!

Ἦχει τόν Ἀναστάνα Χριστό!

Ἦχει τόν ἐν δόξῃ Ἀναληφθέντα ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καί τόν ἀεί- τόν πάντοτε μεθ' ἡμῶν ὄντα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις τῶν Πατέρων! Μία πίστις πού δέν ιδιωτικοποιεῖται! Μία πίστις πού δέν καταγράφεται στά ὄρια μιᾶς ιδιωτικῆς συμφωνίας ἢ μιᾶς συμβολαιογραφικῆς πράξεως!

Τό Συμβόλιον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μέ ὑπογραφή τό αἷμα Του!

Καί τώρα ἀφοῦ ἐπιγραμματικά σοῦ εἶπα τί εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία καί πίστις μας, θά σοῦ πῶ καί τά Ἱεραποστολικά τῆς μονοπάτια!

Ἡ Ἀποστολή πού τά τελευταῖα χρόνια καλεῖται καί Ἱεραποστολή, εἶναι μέσα στό DNA τῆς Ἐκκλησίας

μας. Εἶναι στή φύσι τῆς. Εἶναι ὁ φυσικός τῆς δρόμος.

Εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Ζωῆς τῆς. Μέ βήματα προσεκτικὰ καί δυναμικὰ κινεῖται πρὸς τοὺς ἔξω, κινεῖται πρὸς συνάντησι τοῦ ἀλλοῦ, τοῦ ἀλλόθρησκου, τοῦ διαφορετικοῦ, τοῦ ξένου, τοῦ ἀλλοτρίου, μέ σκοπὸ νά τὸν κάνει ἀδελφὸ τοῦ Χριστοῦ.

ἮΟχι ὁπαδό! ἮΟχι δικὸ τῆς κτῆμα! ἮΟχι χειροκροτητή! ἮΑλλὰ ἀδελφὸ καί φίλο τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ αἰωνίου φίλου τῶν νέων, ἀλλὰ καί κάθε ἡλικίας ἀνθρώπου.

Εἰδικότερα ἡ Ἱεραποστολή στήν χώρα τῶν Κενυατῶν ἔχει σήμερα περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἀλλοτε βαρύνουσα σημασία. ἮΕχουν μπεῖ οἱ πρῶτοι καρποί!

ἮΕχουν δημιουργηθεῖ τὰ πρῶτα θεμέλια καί ἔχουν δημιουργηθεῖ οἱ πρῶτες βάσεις γιὰ μία πορεία Εὐαγγελισμοῦ ψυχῶν πού πεινᾶνε γιὰ λόγον καθάριον, ἀνιδιοτελεῖ καί γνήσια Ὁρθόδοξο. Ταῦτα παράγγειλε καί δίδασκε, ὄχι μόνο ἐν λόγοις, ἀλλὰ μέ ἔργα. Μέ ὕφος καί ἦθος ζωῆς.

Ἡ Ἱεραποστολή δέν διαφημίζεται μέσα ἀπὸ φωτογραφίες καί ἠλεκτρονικὰ μέσα. Δέν εἶναι πάντοτε αὐτὸ Ἱεραποστολή. Ἱεραποστολή κάνεις μέ τοὺς χτύπους τῆς καρδιάς σου ὅταν αὐτὴ πονάει μ' αὐτοὺς πού πονᾶνε.

ἮΌταν αὐτὴ χαίρει μετὰ «χαιρόντων» καί κηλαίει «μετὰ κηλαίωντων». ἮΌταν ζυμώνεις τό προζύμι τῆς πίστεως καί τό κάνεις πρόσφορον ἀγάπης μέ Σταυρὸ καί Θάνατον, πεθαίνοντας καί ἀναστημένους κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτό.

ἮΑδελφέ μου π. Ἀθανάσιε,

Τούτη τὴν ἅγια ὥρα κράτησε τὰ καρδιακὰ καί πατρικὰ μου λόγια μέσα στήν καρδιά σου. Καί πορεύου μέ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Κυρίου. Μέ ὑπακοή στόν καλέσαντά Σε Ἀλεξανδρινὸ Θρόνον καί τόν Προκαθήμενον Αὐτοῦ.

ἮΑπὸ ἐδῶ ἀπὸ τὴν Πατριαρχικὴ Καθέδρα θά παρακολουθῶ μέ ἀγάπην καί ἐνδιαφέρον τὰ βήματά σου καί τίς Ἀποστολικές σου προσπάθειες. Ἦἐκτενὴς ἀναφορὰ σου στόν δικὸ σου Πατριάρχην νά εἶναι πάντοτε πρῶτιστον μέλημά σου.

ἮἘπισκοπή πού σοῦ ἀνατέθηκε δέν εἶναι ξένη γιὰ σένα. Εἶσαι σάρκα ἀπὸ τὴν σάρκα τῶν Κενυατῶν ἀδελφῶν μας.

Ἀγάπησέ τους ἔτι περισσότερο ὡς Ἐπίσκοπος καί Πατέρας τους. Μάθε τους νά ἀγαποῦν τό ὑπέρ πάν τοῦ Χριστοῦ ὄνομα. Δίδαξέ τους γιά τόν Εὐαγγελιστή Μάρκο.

Κάνε τους νά νιώσουν ὅτι εἶναι παιδιά ἐνός ἑνδοξου Πατριαρχείου, τῆς Ἀλεξανδρείας καί ὁλοκληρου της Ἀφρικῆς, πού ξέρει καλὰ τί θά πεῖ Ἀγάπη. Αἰῶνες τώρα αὐτήν τήν ἀγάπη ἀγωνίζεται νά τήν κάνει τρόπο ὑπαρξης καί ζωῆς.

Στήν προσωπική σου Πεντηκοστή, στήν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν σου, μαζί μέ τήν ἀγάπην ὄλων ἡμῶν πού ἤλθαμε νά χαροῦμε μαζί σου, ἀοράτως παρίστανται καί ὄλη ἡ χορεία τῶν μεγάλων Ἀγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν μας καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καί τῶν Ὁσίων Ἀββάδων τῆς ἐρήμου τῆς Θηβαΐδος. Εἶναι ἐξαιρέτως παρόντες, ὁ σήμερα ἐορτάζων Ἅγιος Νικόλαος καί ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος Πενταπόλεως, ὁ ὁποῖος σ' αὐτήν τήν ἴδιαν Ἀγίαν τράπεζαν ἐχειροτονήθη Ἀρχιερεὺς.

Εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεός νά σοῦ χαρίσει στήν Ἀρχιερατική σου πορεία, τήν ἀνεξικακία, τήν σοφία καί τήν ἐλεήμονα καρδιά τῶν Ἀγίων αὐτῶν Ἱεραρχῶν μας, τήν ἀπλότητα, τήν ὑπομονή καί τήν πραότητα τῶν Ἀγίων Ἀββάδων μας.

Νά ξέρεις ὅτι ἡ πατρική μου ἀγάπη θά εἶναι πάντα μαζί σου, δίπλα σου, ὅπως καί ἡ ἀγάπη καί ἡ προσευχή τῶν ψηφισάντων σε Ἀγίων Ἀρχιερέων, σέ κάθε βῆμα τῆς ἀρχιερατικῆς σου πορείας.

Σ' αὐτόν τόν κόσμο πού γίνεται ὄλο καί πιό ἀπάνθρωπος, γίνε κῆρυξ τῆς ἐλπίδας πρὸς τόν Ἐλεήμονα Θεό. Ὡς χριστιανοί ἔχουμε τό προνόμιο νά εἴμαστε χαρούμενοι ἄνθρωποι.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ἀμέσως μετά τήν Ἀνάστασή Του, ἡ πρώτη λέξη πού εἶπε, ἦταν «χαίρετε». Ὁ λυπημένος καί ἀπελπισμένος ἄνθρωπος εἶναι ὁ πιό ἀδικος ἀπέναντι στόν Θεό.

Ἔχουμε ὑποχρέωση ὡς Ἱεραπόστολοι, νά προχωροῦμε μέ χαρά πάντα ἐμπρός, πολλῆς φορές ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει δρόμος, γιατί τόν δρόμο τόν ἀνοίγουμε περπατώντας, ἐμπνέοντας τοὺς ἀδελφούς μας πῶς ὁ Θεός δίνει λύσεις ἐκεῖ πού σταματᾷ ἡ ἀνθρώ-

πινη λογική καί ἀδυναμία.

Μόνο ἔτσι θά ἀνακαλύψουμε τό αὐθεντικό ἀνθρώπινο πρόσωπο, πού ποτέ δέν εἶναι προβλέψιμο.

Στήν διαπίστωση τῆς διαφορετικότητας, νά μὴν τρομάζουμε, ἀλλὰ νά χαιρόμαστε μέ τήν ἔκπληξη

τῆς δυνατότητας ἐξεύρεσης συνάντησης μέ τόν ἄλλον, τόν διαφορετικό, σέ πολλαπλὰ επίπεδα, γιατί στόν πνευματικό κόσμο δέν ὑπάρχει μονοτονία καί πλήξη.

Καί ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότητα δέν φοβᾶται τήν διαφορετικότητα, ἀλλὰ αὐτή τήν νοηματοδοτεῖ καί τήν ἐμπλουτίζει! Αὐτήν τήν ἐμπνευση χρειάζεται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, καί αὐτή εἶναι ἡ μεγαλύτερη προσφορά τῆς Ἐκκλησίας μας στήν σκληρὴ πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἀδελφέ μου π. Ἀθανάσιε,

Πορεύου ἐν εἰρήνῃ!

«Καί ταῦτα ποιῶν καί σεαυτὸν σώσεις καί τοὺς ἀκούοντάς σου»!

Καλὴ δύναμι σῆς Ἀρχιερωσύνης σου τό μέγα Διακόνημα».

**Βιογραφικό σημείωμα
τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου
Κισοῦμου κ. Ἀθανασίου**

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κισοῦμου καί Δυτικῆς Κένυας κ. Ἀθανάσιος κατὰ κόσμον Amos Akunda Musaba γεννήθηκε στό Ebusiratsi Ebukhubi,

Bunyore τῆς Δυτικῆς Κένυας.

Φοίτησε στό Mundecheyo Primary and Mill Hill Catholic High School στήν Bunyore, στήν Ἱερατική Σχολή «Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ΄» καί στήν Θεολογική Σχολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στίς ΗΠΑ. Ἐπίσης τυγχάνει Διδάκτωρ Θεολογίας (DTh) ἀπό τό κρατικό Πανεπιστήμιο τῆς Νότιας Ἀφρικῆς (UNISA).

Διάκονος χειροτονήθηκε στίς 12 Ἀπριλίου 1998 ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ. Σεραφεῖμ καί Πρεσβύτερος στίς 25 Ἰουλίου 2002 ἀπό τόν ἴδιο Ἀρχιερέα ὡς Μητροπολίτη Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας. Ἀρχιμανδρίτης χειροτονήθηκε στίς 18 Ἰανουαρίου 2010 ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας κ. Δαμασκηνό.

Ἰππρέτησε στήν Ἱερά Μητρόπολη Κένυας, στήν Ἱερά Μητρόπολη Βοστώνης ΗΠΑ καί στήν Ἱεραποστολή τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Χρημάτισε ἀναπληρωτῆς Κοσμήτορας στήν Κατηχητική Σχολή στήν Yeovile τῆς Νότιας Ἀφρικῆς, Διευθυντής τῆς Ἀπο-

στολῆς καί ὑπεύθυνος τῆς Ἱεραποστολῆς καί Ποιμαντικῆς.

Ἐκπροσώπησε, ἐπίσης, τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας στό Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν καί στό Παναφρικανικό Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς καί Γενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Διετέλεσε Διευθυντής Ἱεραποστολῆς καί Ποιμαντικῆς τῆς Νεοηλαίας. Λέκτορας Τηλετουργικῆς, Πατρολογίας, Πολιτισμικῆς Ἀνθρωπολογίας καί ἄλλων γνωστικῶν ἀντικειμένων στήν Πατριαρχική Σχολή τῆς Κένυας. Εἶναι μέλος τοῦ Association of the Theological Institutions of Eastern Africa (ΑΤΙΕΑ).

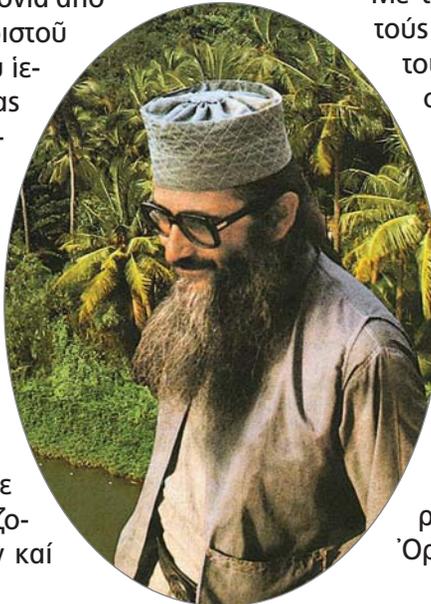
Τήν 24^η Νοεμβρίου 2015, μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β΄, ἐξελέγη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος Κισούμου καί Δυτικῆς Κένυας.

Εὐάγγελος Καρακοβούνης

Προϊστάμενος Γρ. Ἐκδόσεων τῆς Α.Δ.

Λήθης ἀντίδοτον...

Συμπληρώνονται ἐφέτος 27 χρόνια ἀπό τήν αἰφνίδια κοίμηση τοῦ μακαριστοῦ π. Κοσμᾶ Γρηγοριάτη, τοῦ πρώτου ἱεραποστόλου τῆς Ἐκκλησίας μας στό Κολουέζι τοῦ Κονγκό. Ὁ πατήρ Κοσμᾶς ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστής καί πρωτεργάτης ἐνός σπουδαίου πνευματικοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου. Κατήχησε καί βάπτισε χιλιάδες Ἀφρικανούς ἀδελφούς μας καί μέ πολλούς ἀγῶνες καί κόπους οἰκοδόμησε ναούς, σχολεῖα καί ἰδρύματα. Προκειμένου νά ἀναβαθμίσει τό βιοτικό ἐπίπεδο τῆς ζωῆς τῶν ντόπιων, ἴδρυσε Τεχνική Ἀγροτική Σχολή, φροντίζοντας γιά τήν ἀνάπτυξη γεωργικῶν καί κτηνοτροφικῶν προγραμμάτων.

Μέ τό ἀξιόμιμτο παράδειγμά του καί τοὺς πλοῦσιους καρπούς τοῦ ἔργου του, ἀναθέρμανε τό ζῆλο γιά ἱεραποστολική δράση πολλῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν. Ἀφύπνισε καί συνεπῆρε, ἐπίσης, χιλιάδες ψυχές πού ἀγκάλιασαν καί στήριξαν ἀπό καρδιάς τή διακονία τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἐθνῶν στίς ἐσχατιές τῆς γῆς.

Ἀπό τήν ἀνερμάτιστη χαρά τοῦ Παραδείσου, πλέον, πρεσβεύει γιά τήν κατά Χριστόν προκοπή τῶν παιδιῶν του στό Κολουέζι καί τήν πρόοδο τῆς ἱεραποστολικῆς προσπάθειας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στά Ἴθνη.

E.N.M.

Ἐνθρονίστηκε ὁ νέος Μητροπολίτης Ζάμπιας καί Μαλάουι κ. Ἰωάννης

Μέ τήν πρωθιεραρχική εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β΄, πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 21^η Φεβρουαρίου ἔ.ξ., ἡ Ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτη Ζάμπιας καί Μαλάουι κ. Ἰωάννη. Ἡ τελετή ἔλαβε χώρα στόν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, στήν πρωτεύουσα τῆς Ζάμπιας Λουσάκα.

Ἀπό τήν Ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτη κ. Ἰωάννη στόν Ἱ. Ν. Ἁγίου Ἀλεξάνδρου στήν πρωτεύουσα τῆς Ζάμπιας Λουσάκα.

Στήν τελετή τῆς Ἐνθρόνισης τόν Πατριάρχη ἐκπροσώπησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναϊρόμπι κ. Μακάριος. Παρέστησαν, ἐπίσης, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἰωαννουπόλεως & Πρετορίας κ. Δαμασκηνός, Τοποτηρητής τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Μουάνζας κ. Ἱερώνυμος, Κατάνγκας κ. Μελέτιος, καθώς καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Μπουρούντι & Ρουάντας κ. Ἰννοκέντιος καί Κισούμου καί Δυτικῆς Κένυας κ. Ἀθανάσιος.

Τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Ζάμπιας κ. Edgar Lungu ἐκπροσώπησε ὁ Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν κ. Davies Mwila, ἐπικεφαλῆς κυβερνητικοῦ κλιμακίου, ὁ ὁποῖος μετέφερε θερμότατο προσωπικό μήνυμα τοῦ Προέδρου πρὸς τόν ἐνθρονιζόμενο Ἱεράρχη.

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης, ἀναγνώστηκαν γραπτά μηνύματα τῶν Ὑφυπουργῶν Ἐξωτερικῶν καί Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ κ. Ἰωάννη Ἀμανατίδη, Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ κ. Σταυροῦ Κοντονῆ, τοῦ Ἐπικεφαλῆς τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης Ὁρθοδοξίας καί Βουλευτῆ Χίου κ. Ἀνδρέα Μιχαηλίδη, ἀλλὰ καί πολλῶν ἄλλων Διεθνῶν Ὄργανισμῶν.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου παρέστη ὁ Βουλευτής Ἀχαΐας κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, ὁ ὁποῖος καί ἀπνύθυσε σχετικό χαιρετισμό. Σύντομους χαιρετισμούς πρὸς τόν νέο Μητροπολίτη ἀπνύθυσαν ὁ Ἐκπρόσωπος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν τῆς Ζάμπιας, οἱ Πρέσβεις τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας καί τῆς Αἰγυπτιακῆς Δημοκρατίας στή χώρα, οἱ Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδας καί

τῆς Κύπρου κύριοι Μ. Κρούπνικ καί Χ. Σπύριον. Ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κλήρου τόν Σεβ. κ. Ἰωάννη προσφώνησε ὁ π. Φίλιππος Λούνγκου. Στήν Ἐνθρόνιση παραβρέθηκαν, ἐπίσης, ἐκπρόσωποι Διεθνῶν Ὄργανισμῶν καί ἐκπρόσωποι τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῆς χώρας.

Στό τέλος τῆς τελετῆς ὁ Μητροπολίτης κ. Ἰωάννης διένειμε σέ ὄλους τοὺς παρευρισκόμενους τήν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ, ἀντίτυπο τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τεμάχιο τῆς ἱερᾶς Ἐμβάδας τοῦ προστάτη καί ἐφόρου τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ζακύνθου.

Ἀκολούθησε τό ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Μητροπολίτη πού ἐπιμελήθηκε ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότητα Λασάκας καί περιχώρων, κατά τῆ διάρκεια τοῦ ὁποῖου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας κ. Ἀνδρέας Δάμαλης καλωσόρισε τόν Μητροπολίτη. Ἡ ἱεραποστολικὴ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἔδωσε ἑορταστικό χρῶμα στίς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀποδίδοντας διάφορα τοπικά ᾄσματα καί ἐκκλησιαστικούς ὕμνους.

Τό Σάββατο 12 Μαρτίου ἔγινε στόν Ἱερό Ναό

Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Blantyre, στή δεύτερη χώρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς Μητροπόλεως στό Μαλάουι, ἡ τελετή Ἐνθρόνισις τοῦ Σεβ. κ. Ἰωάννη. Μήνυμα ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου ἀπύθυθε ὁ Σεβ. Μητρ. Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας κ. Δαμασκηνός. Ἀμέσως μετά διαβάστηκε, τό Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα, τόν Εὐλαβῆ Κληῆρο καί τόν περιούσιο λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζάμπιας καί Μαλάουι.

Στήν Τελετή παρέστησαν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Δημοκρατίας τοῦ Μαλάουι ὁ Βουλευτής κ. Rashid Gaffar, ὁ Δήμαρχος τοῦ Blantyre κ. Noel Chalamanda μέ τήν συνοδεία του, Πρόξενοι τῆς Ἑλληνικῆς καί τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στήν χώρα κύριοι Ἑρμῆς Καβουρίδης καί Μιχαήλ Μιχαήλ καί οἱ Ἀρχηγοί τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι ἀπύθυθαν σχετικό χαιρετισμό. Ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἀρχιερατικῆς περιφέρειας τοῦ Μαλάουι, μίλησε ὁ Αἰδ. Πρεσβύτερος π. Νικόδημος.

Μετά τοὺς καθιερωμένους χαιρετισμούς, ὁ Σεβ. κ. Ἰωάννης ἀπευθυνόμενος πρὸς τό ἐκκλησίασμα τόνισε ὅτι: «Ἡ Ἀρχιεπισκοπή τοῦ Μαλάουι εἶναι κατεξοχὴν ἱεραποστολική. Ἐργάστηκαν ἄοκνα γι' αὐτήν τήν ἐπαρχία τόσο ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης μας κ. Θεόδωρος ὅσο καί οἱ προκάτοχοί μου

Ἀρχιερεῖς, ὁ Σεβ. Ζιμπάμπουε καί Μαλάουι κ. Γεώργιος (νῦν Γουινέας), ὁ ὁποῖος μέ τήν δική του συγκατάθεση παραχώρησε τμήμα τῆς ἐπαρχίας τοῦ Μαλάουι στήν νεοσύστατη Μητρόπολη Ζάμπιας καί ὁ Σεβ. πρῶν Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος συνέχισε ἐντατικά τή διακονία τοῦ προκατόχου του. Κι ἐγώ στήν διαδοχή τῶν ἐν λόγῳ ἄξιων ἀρχιερέων καλοῦμαι νά ἐργασθῶ ἄοκνα γιά τήν συνέχιση τοῦ σπουδαιότατου ἔργου τους».

Ὁ Σεβασμιώτατος συνέχισε τήν ὁμιλία του λέγοντας ὅτι μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐλπίζει ὅτι θά δημιουργήσῃ στό Μαλάουι μία γεωργική Σχολή, ἡ ὁποία θά ἐκπαιδεύει νέους καί νέες τῆς χώρας στήν καλλιέργεια τῆς γῆς, γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τους.

Τήν ἐπόμενη ἡμέρα, Κυριακή τῆς Τυροφάγου, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας κ. Δαμασκηνός καί Ζάμπιας καί Μαλάουι κ. Ἰωάννης, συλλειτουργήσαν στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Blantyre. Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας παρατέθηκε πρὸς τιμὴ τοῦ νέου Μητροπολίτη ἡ καθιερωμένη δεξίωση στό χώρο ἐκδηλώσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητας Blantyre.

Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Ζάμπιας καί Μαλάουι

Στιγμιότυπο ἀπό τήν Ἐνθρόνισις στό Μαλάουι. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζάμπιας καί Μαλάουι κ. Ἰωάννης μέ ντόπιους κληρικούς.

Οικονομική συμβολή του Γραφείου Έξωτερικῆς Ίεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατά τό α΄ τρίμηνο τοῦ ἔτους 2016

Ἀπό τό Γραφεῖο Έξωτερικῆς Ίεραποστολῆς ἐστάλησαν στίς Ίεραποστολικές χώρες,
τά κάτωθι ποσά:

Κένυα:

• Μισθοί 143 ἰθαγενῶν κληρικῶν	25.740
• Συντάξεις 18 κληρῶν κληρικῶν	1.620
	27.360 €

Μουάνζα:

• Μισθοί 43 ἰθαγενῶν κληρικῶν	7.740
• Ἐπιδόματα ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων	400
• Γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	1.800
	9.940 €

Οὐγκάντα:

• Μισθοί 48 ἰθαγενῶν κληρικῶν	8.640
• Συντάξεις 9 κληρῶν κληρικῶν	810
	9.450 €

Κογκό:

• Μισθοί 40 ἰθαγενῶν κληρικῶν	7.200 €
-------------------------------	----------------

Μπουρούντι:

• Μισθοί 4 ἰθαγενῶν κληρικῶν	720 €
------------------------------	--------------

Μπραζαβίλ:

• Μισθοί 9 ἰθαγενῶν κληρικῶν	1.620 €
------------------------------	----------------

Καμερούν:

• Μισθοί 16 ἰθαγενῶν κληρικῶν	2.880
• Συντάξεις 4 κληρῶν κληρικῶν	360
• Ἐπίδομα ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένου	400
	3.640 €

Τσάντ:

• Μισθοί 2 ἰθαγενῶν κληρικῶν	360 €
------------------------------	--------------

Γκάνα:

• Μισθοί 22 ἰθαγενῶν κληρικῶν	3.960
• Συντάξεις 7 κληρῶν κληρικῶν	630
	4.590 €

Ἄκτῆ Ἐλεφαντοστοῦ:

• Μισθός 1 ἰθαγενοῦς κληρικοῦ	180 €
-------------------------------	--------------

Σιέρα Λεόνε:

• Μισθοί 3 ἰθαγενῶν κληρικῶν	540 €
------------------------------	--------------

Νιγηρία:

• Μισθοί 23 ἰθαγενῶν κληρικῶν	4.140
• Συντάξεις 5 κληρῶν κληρικῶν	450
• Γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	200
	4.790 €

Μπενίν:

• Μισθοί 5 ἰθαγενῶν κληρικῶν	900
• Συντάξεις 2 κληρῶν κληρικῶν	180
	1.080 €

Μαδαγασκάρη:

• Μισθοί 31 ἰθαγενῶν κληρικῶν	5.580
• Ἐπίδομα ἱεραπ. ἐργαζομένου	400
• Γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	220
	6.180 €

από τή θεωρία στην πράξη

Ζάμπια:

- Μισθοί 2 ιθαγενών κληρικών 360 €

Μαλάουι:

- Μισθοί 5 ιθαγενών κληρικών 900 €

Κοιτουέζι:

- Μισθοί 61 ιθαγενών κληρικών 10.980
 - Συντάξεις 3 κληρικών 270
 - Επίδομα ιεραπ. εργαζομένων 400
 - Για τό ιεραποστολικό έργο έκ δωρεών 2.400
-
- 14.050 €

Ζιμπάμπουε:

- Μισθοί 7 ιθαγενών κληρικών 1.260 €

Ντάρ Ές Σαλαάμ

- Μισθοί 17 ιθαγενών κληρικών 3.060 €

Κορέα:

- Μισθοί 8 ιθαγενών κληρικών 1.440
 - Επίδομα ιεραποστολικώς εργαζομένου 400
-
- 1.840 €

Ίνδία:

- Μισθοί 11 ιθαγενών κληρικών 1.980
 - Επίδομα ιεραπ. εργαζομένου 400
-
- 2.380 €

Ίνδονησία:

- Μισθοί 9 ιθαγενών κληρικών 1.620 €

Φιλιππίνες:

- Μισθοί 8 ιθαγενών κληρικών 1.440 €

Διανομή υλικής βοήθειας από τήν Ίερά Μητρόπολη Γουινέας πρός τούς έμπερίστατους άδελφούς στή Σιέρρα Λεόνε

Ἑρώτηση:

Μπορούμε οι Ὁρθόδοξοι νά συμφωνήσουμε μέ ἄλλους χριστιανούς σέ μία ἱεραποστολική χώρα γιά ἕναν κοινό (τήν ἴδια ἡμερομνία) ἑορτασμό τοῦ Πάσχα;

Ἀπάντηση:

Αὐτό τό ἐρώτημα προκλήθηκε ἀπό τή συζήτηση πού γίνεται κατά τά τελευταῖα χρόνια γιά ἕνα ἑορτασμό τοῦ Πάσχα τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό ὅλους τοὺς χριστιανούς.

Ἐκτός ἀπό αὐτό γιά τό σχετικό ἐρώτημα δίνει ἀφορμή καί τό γεγονός ὅτι στήν Ἑλλάδα, κατόπιν ἀδείας τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τά μέλη της ἑορτάζουν τό Πάσχα τήν ἴδια ἡμέρα πού τό ἑορτάζουν καί οἱ Ὁρθόδοξοι. Καί αὐτό εἶναι ὀρθό ἐκτός τῶν ἁλλῶν καί ποιμαντικῶς, γιατί ὑπάρχουν στόν ἐλληνικό χώρο πολλὰ ζευγάρια, ἀπό τά ὁποῖα τό ἕνα μέλος εἶναι ὀρθόδοξο καί τό ἄλλο εἶναι ρωμαιοκαθολικό. Καί ὀρθῶς ἐπραξαν αὐτό καί μάλιστα χωρίς ἀντάλλαγμα, δηλ. μιά χρονιά νά ἑορτάζει τό ζευγάρι μέ τό ὀρθόδοξο Πάσχα καί τήν ἄλλη μέ τό λατινικό. Μέ τή συνετή αὐτή ἐνέργεια ἀποφεύγονται καί οἰκογενειακά «μπερδέματα», ὅπως ἐπίσης ἐπιτυγχάνεται καί ὁ ἐκάστοτε ἑορτασμός τοῦ Πάσχα μετά τό Ἰουδαϊκό Πάσχα.

Ἔτσι ἡ ὀρθή αὐτή ποιμαντική πράξη ἔχει καί κανονική κάλυψη. Καί ἴεμε αὐτό, γιατί ἔτσι τηρεῖται ἐπιτυχῶς αὐτό πού ὀρίζει ὁ ζ' ἀποστολικός κανόνας σχετικῶς μέ τήν ἡμερομνία τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα. Καί ὀρίζει αὐτό ὁ κανόνας, γιά νά εἴμαστε σύμφωνοι-συνεπεῖς καί μέ τή σειρά τῶν γεγονότων, μέ τήν ἱστορία, ὅπως μαρτυρεῖται καί ἀπό τήν Ἁγία Γραφή. Ὁ κανόνας αὐτός, τοῦ ὁποῖου τό κύρος (αὐθεντία) εἶναι ἀπόλυτο, ὡς κανόνας πού ἐπικυρώθηκε ἀπό τήν ΣΤ' Οἰκουμενική Σύνοδο, ὀρίζει: «Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τήν ἁγίαν

τοῦ Πάσχα ἡμέραν πρό τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας μετά Ἰουδαίων ἐπιτελέσει, καθαιρεῖσθω».

Παρομοίως ὀρίζει καί ὁ α' κανόνας τῆς Ἀντιοχείας γιά λαϊκοὺς καί κληρικοὺς.

Ἔτσι τηροῦντες τοὺς κανόνες αὐτοὺς θά ὑποστηρίξουμε ἢ μᾶλλον θά ἰλέγαμε στοὺς πιστοὺς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ὅτι μέ τό νά ἑορτάζουν τό Πάσχα τήν ἴδια ἡμέρα μέ τοὺς Ὁρθόδοξους δέν σημαίνει ὅτι ἀκολουθοῦν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅποτε μπορεῖ νά τοὺς δημιουργοῦνται

ἀναστολές. Ὅπωςδήποτε ὅμως ἀκολουθοῦν τήν Ἐκκλησία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τήν Ἐκκλησία τῆς Α' Περιόδου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς (τῆς) Ἱστορίας.

Τά ἀνωτέρω ἀσφαλῶς καί βασικῶς, βιβλικῶς καί κανονικῶς, θά πρέπει νά ἔχουμε ὑπ' ὄψη μας ὅλοι οἱ χριστιανοί γιά ὁποιοδήποτε κοινό ἢ μή ἑορτασμό τοῦ Πάσχα, εἴτε σέ κινούμενη ἡμερομνία εἴτε σέ σταθερή.

Παν. Ἰ. Μπούμης

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς ἔκαστος ὤρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. 1α΄ 29)

Ἀπὸ 1-10-2015 ἕως 31-12-2015 προσεφέρθησαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Anagnostopoulou Joanna 68,33 • Ananiadis Maria 529,58 • Economou Georgia 47,83 • Tsina Frideriki 20,5 • Ἄγᾶ Ἀνδρέα 50 • Ἀγιοστρατίτη Δημήτριο 50 • Ἀγοργιωτάκη Ἰωάννη 100 • Ἀδελφὸ Π. 100 • Ἀδελφότητα «Ἡ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» 500 • Ἀερίδη Κων/νο 30 • Ἀλεξόπουλο Χρ. 50 • Ἀναγνωστοπούλου Εὐγενία 150 • Ἀνταλήδου Γεώργιο 150 • Ἀντωνάτου Παρασκευῆ 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5250) 850 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1429) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4654) 30 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1439) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1461) 5 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1448) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5299) 350 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5644) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5662) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5670) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5585) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4849) 400 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1420) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4060) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4018) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5239) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5233) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4013) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4644) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5510) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5653) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4837) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5640) 2.000 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1459) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5277) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5241) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5236, 4005, 4638, 5671, 5604) 450 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4648) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4130) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5669) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5519) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5633) 50 •

Ἀνώνυμο (Α.Α. 1442) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5742) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5677) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4646) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1469) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4608) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5280) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4029) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5645) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4649) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5870) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5259, 5258, 4003, 4004) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4836) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5650, 4019) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4258) 50 • Ἀρμπῆ Ἐ. 35 • Ἀρναούτη Περίδη Ἀμαλία 20 • Ἀσημάκη Ἀρχοντούλα 20 • Αὐγουστῖνο 20 • Βασιλειάδη Εἰρήνη 30 • Βασιλοπούλου Σοφία 175 • Βαϊτσάκη Ἀναστασία 50 • Βελισσάρη Κων/νο 20 • Βέττα Γεωργία 100 • Βλαγκούλη Νίκη 120 • Βοθλονάκη Ἐλένη 30 • Βουζάλη Θεόδωρο 5 • Βουλᾶγκα Φωτεινὴ 20 • Βουτετάκη Γαρυφαλλιά 80 • Βράχο Μιχαήλ 15 • Βρουβᾶ Ἀσπασία 100 • Γαλαγάλη Ἀλεξάνδρα 20 • Γαλανάκη Ἐλένη 20 • Γαργάλη Νικόλαο 250 • Γαυρίδου Σοφία 50 • Γεννάδη Κυριάκο 150 • Γερομόσχου Ἐλένη 10 • Γεωργιάδη Παναγιώτη 15 • Γεωργιάδου Κων/να 5 • Γεωργίου Παντ. 100 • Γεωργοτᾶ Μάρκο 50 • Γιαμνιαδάκη Νικόλαο 50 • Γιαννάκη Ντίνα 20 • Γιαννακόπουλο Ἀ. 20 • Γιαννακοπούλου Ἐλένα 50 • Γιαννοπούλου Νίκη 10 • Γιώτη Βασίλειο 200 • Γκιοκέζα Εὐάγγελιο 40 • Γουλιέλμο Γεώργιο 100 • Γούρα Σοφία 20 • Γραικοῦ Ἐλένη 5 • Γραμματικοῦ Ἀλεξάνδρα 250 • Γρίβα Μιχάλη 20 • Δαμιανὸ Ἀναστάσιο 50 • Δανιηλίδη Χρῆστο 5 • Δάρρα Σταυρούλα 20 • Δεβλήτογλου Ἠλία 5 • Δημακάκο Εὐάγγελιο 100 • Δημητρακοπούλου Ἀντωνία 30 • Δημητρίου

Ἀνθῆ 20 • Δημητρίου Νίκη 25 • Δημητροπούλου Νικολίτσα 100 • Διαλησημᾶ Κική 100 • Διαμαντόπουλο Θεόδωρο 30 • Διάφα Ἀλεξάνδρα 50 • Διονάτου Ζαχ. 10 • Δοκμετζόγλου Ἐλισάβετ 50 • Δοξᾶ Παναγιώτα 100 • Δουγαλῆ Παναγιώτη 50 • Δουμουρᾶ Σταμάτη 30 • Δουρίδα Βαρβάρα 105 • Δουρίδα Νάντια 10 • Δραγοῦμη Δανάη 10 • Δρακάκη Μαθ. 50 • Δράκου Ἀδαμαντία 40 • Δρίζη Θεόδωρο 20 • Δρόσο Ἀθανάσιο 10 • Ἐκδόσεις «ΨΥΧΟΓΙΟΣ» 200 • Ἐλπιδοφόρο Ἰωάννη 50 • ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞ/ΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ 70 • Ζακοπούλου Φλώρα 30 • Ζαχαρίου Νέλη 50 • Ζηλιανάκη Ἐλένη 50 • Ζησόπουλο Πέτρο 50 • Ζουναρέλη Ντόβα Ἐλένη 25 • Ζυγούρα Ἀνδρέα 15 • Ἠλία Ἀθανάσιο 30 • Ἠλία Πάνο 10 • Ἠλιάδη Γεώργιο 20 • Ἠλιάδη Γρηγόριο 10 • Ἠλιοπούλου Γεωργία 50 • Θαλασέλη Παναγιώτη 200 • Θεοδοσιάδη Εὐγένιο 160 • Θεοδούλου Μηνᾶ 20 • Θεοδωρακάκη Ζωζώ 50 • Θεοδωράκη Μαρία 5 • Θηβαίου Δ. 20 • Θηρεσία 20 • Ἴδρυμα «Ἡ ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ» 20 • Ἰθαρίονα 25 • Κακαράτζα Ἀντώνιο 30 • Καλογεράκη Χριστίνα 20 • Καλόξυλο Εὐάγγελιο 100 • Καληπάκη Ἐλένη 50 • Καμπούρη Χριστίνα 50 • Κανδαράκη Ἀντώνιο 150 • Καντᾶ Νικηφόρο 200 • Κάντζο Κων/νο 20 • Κάππη Ἀναστασία 25 • Καραβάνη Εὐστράτιο 60 • Καραμπερόπουλο Ρήγα 100 • Καρανάσιου Ἀπόστολο 20 • Καραοιάνη Κων/νο 200 • Καρατάσιου Ἀννούλα 100 • Καρατζᾶ Χριστίνα 15 • Καραϊσαρηλῆ Καλλιόπη 100 • Κάργα Εὐτυχία 5 • Κάρδαρη Νικόλαο 5 • Κατφόρη Ναταλία 10 • Κατχη. Σχ. Ἀγ.

Κων/νου 110 • Κατσίφη Χρῆστο 100 • Καφάτο Ἀντώνιο 30 • Κεκελέκν Εὐαγγελία 30 • Κέκο Πέτρο 100 • Κεκρίδη Στάθη 100 • Κεραμιδάρη Παναγιώτα 10 • Κετσέα Σταυρούλα 30 • Κηπουροῦ Βασιλική 100 • Κιούση Παρασκευή 5 • Κληρονόμο Ἰωάννη 150 • Κόκκορη Εὐσέβιο 50 • Κολοτοῦρο Χρῆστο 50 • Κολυβᾶ Ἀνδρέα 8 • Κομαρίμα Ἰωάννα 100 • Κονδύλη Ἰωάννη 100 • Κονδύλη Μιχαῆλη 50 • Κοντοδήμου Κυριακή 50 • Κοντοδήμου Φαίδρα 75 • Κοντοῦ Μεληπομένη 500 • Κορακιανίτου Ἄγ. 400 • Κορίκη Μάχη 50 • Κοσκιέρη Hoenen Θωμαῖς 25 • Κοσμά Δημήτρη καὶ Γεωργία 20 • Κοτσαρίνη Κ. 20 • Κούγια Αἰκατερίνη 50 • Κουινιάκη Ἰουλίττα 100 • Κουπαράνη Στέργιο 100 • Κουραφᾶ Χριστίνα 150 • Κούστα Ἀλκιθέα 200 • Κουτσογιάννη Δ. 140 • Κουτσοκώστα Φώτιο 100 • Κουτσουράκη Παντελεήμονα 50 • Κρενδηρόπουλο Γεώργιο 200 • Κρίτσα Σταυρούλα 50 • Κυριακίδη Ἰωάννη 50 • Κυρτάτα Λεωνίδα 10 • Κωνσταντινίδου Ἐλεοῦσα Μαρία 100 • Κωνσταντοπούλου Βενέτα 30 • Κωνσταντοπούλου Βούλα 60 • Κωσταδήμα Γεώργιο 50 • Κωστοπούλου Παναγιώτα 20 • Κωτσάκη Ἀλέξιο 100 • Κωτσάκη Διονύσιο 40 • Λαμπροπούλου Μαίρη 20 • Λάτση Χαράλαμπο 5 • Λεβεσάνο Νικόλαο 200 • Λιβιεράτου Δημήτρα 100 • Λιούλια Σταματία 100 • Λούδαρο Ἐμ. 100 • Λουκάκη Παναγιώτη 50 • Λυμπέρη Δημήτριο 100 • Μακρῆ Φιλάρετη 150 • Μακρίδου Νίνα 15 • Μάλληιαν Γεώργιο 30 • Μανθόπουλο Κων/νο 1.000 • Μάνθου Νικ. 150 • Μάνου 50 • Μαντέλη Γεράσιμο 110 • Μαντζίνη Γεώργιο 20 • Μαρκαντωνάτο Γεώργιο 50 • Μασσιώτα Ἐλένη 40 • Μαύρη Ἄννα 10 • Μαΐλιακᾶκη Νομική 30 • Μελισσάρη Εὐάγγελιο 20 • Μήλια Δήμητρα 30 • Μιχαηλίδη Ἰωάν. καὶ Κων/να 200 • Μιχαηλᾶκη Ἀγγελική 50 • Μονή Βηθλεέμ 15 • Μοσχοφίδου Εὐαγγελία 50 • Μπαμπαρούση Ἰωάννη 30 • Μπάμπη Παναγιώτα 50 • Μπέση Παρασκευή 150 • Μπινίκο Νίκο 15 • Μπίρκου Ἄννα 20 • Μποζόπουλο

Κων/νο 50 • Μπουζάνη Σοφία 50 • Μπούκουρα Χρῆστο 300 • Μπούρμα Ἐλένη 100 • Μπουρνάκη Θ. 50 • Μπουσμπούρα Περ. 80 • Μπρέλλη Στέφανο 15 • Ναθαναήλ Ἐλευθερία 100 • Ναό Κοιμ. Θεοτόκου Σκοπέλο 1.100 • Νασόπουλο Χρῆστο 16 • Νασσοπούλου Π. Στέλλα 40 • Νικητόπουλο Περικλῆ 50 • Νικολαΐδη Ματθαῖο 50 • Νικολαΐδου Ἐλένη 50 • Νούση Στυλιανό 100 • Οἰκονόμου Εὐάγγελιο 100 • Ὁμιλο Ἐξωτ. Ἱεραποστολῆς 2.500 • Ὀρφανάκη Ἐ. 150 • Παναγιωτόπουλο Γεώργιο 250 • Παναγιωτόπουλο Γεώργιο 10 • Παναγιώτου Ἀνδριάντα 13 • Πανούση Μιχαῆλ 100 • Πανταζόπουλο Στ. 100 • Παντζοπούλου Ἀδαμαντία 100 • Παπαγαβριήλ Παναγιώτη 30 • Παπαγιάννη Γεώργιο 200 • Παπαδάκη Εὐαγγελία 30 • Παπαδιά Μαρία 70 • Παπαδόπουλο Περικλῆ 100 • Παπαδόπουλο Σισών 300 • Παπαθανασίου Ἀναστάσιο 50 • Παπαθανασίου Βασ. 30 • Παπαθωμοπούλου Ἰσμήνη 20 • Παπακώστα Καθ. 40 • Παπασιδέρη Ἄννα 20 • Παπαχρήστου Ἡλιάντα 300 • Παπαϊωάννου Ἀγγελική 150 • Παπᾶ Βασιλική 100 • Παρασκευᾶ Νικόλαο 10 • Παρασκευοπούλου Ἀθηνᾶ 50 • Παρλιάρου Ἐρασμία 50 • Πασχαλίδη Ἀναστάσιο 30 • Πατούνα Ἐμ. 90 • Πατριακάκη Χαράλαμπο Τίτο 40 • Πάτση Παναγιώτη 20 • Πατσογιάννη Δημήτριο 5 • Περάκη Ἰσμήνη 20 • Περδικέα Παναγιωτόπουλο Εὐάγ. 30 • Πετροπουλάκη Ἀριστείδη 50 • Πιπολάκη Βασίλειο 200 • Πλατάκη Εἰρήνη 20 • Πολεμικό Σωτήριο τοῦ Ἐμ. 310 • Ποηλάτου Ἀθηνᾶ 50 • Πουλάκου Βασιλική 21.000 • Προμπονά Ἰάκωβο 6 • Πυρίοχο Λεωνίδα 100 • Ραῦμόνδου Λένα 25 • Ρήγκο Ἀριστοτέλη 100 • Ρώμα Γ. Χρῆστο 20 • Σαββέλη Χριστόφορο 60 • Σακιώτη Κων/νο 50 • Σαλίχο Παναγιώτη 15 • Σαμιώτη Ζωή 100 • Σαραβάνου Βασιλική 100 • Σαρίδου Βηθλεέμ 300 • Σαρρόγλου Λάζαρο 20 • Σεμερτζίδου Σταυρούλα 100 • Σέμπο Γεώργιο 200 • Σεφερίδου Παρασκευή 50 • Σιδηρᾶ Γρηγόριο 10 • Σολδάτο Εὐάγγελιο 50 •

Σολομωνίδου Ἀνδρομάχη 40 • Σουφλάκη Ἀναστασία 250 • Σταθουλιόπουλο Βασίλειο 50 • Σταματοπούλου Ρούσσου Ἄρτεμις 60 • Σταυρόπουλο Ἰ. 200 • Σταύρου Κων/νο 30 • Στεργιούλη Βασίλειο 20 • Στουγιαννάκη Λίτσα 30 • Στρατῆ Μαργαρίτα 50 • Σύλ. «Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ» 200 • Συμεωνίδου - Δέδε Ἐλένη 30 • Σφονδύλη Κων/νο 35 • Σχολή Ἀπολυτρωτική Ὑπ. Θεοτόκου 410 • Σωτηροπούλου Αἰκ. 50 • Ταμπάκου Βασίλειο 35 • Τανισκίδη Σταμάτη 300 • Τασιοῦλη Μιῆτ. 1.000 • Ταταράκη Εὐαγγελία 50 • Τελώνη Καλλιόπη 250 • Τζανετῆ Στυλιανό 20 • Τζιαντζιό Γεώργιο 60 • Τζιαντζιό Ὀλγα 30 • Τζιρτίτη Κωνσταντίνα 200 • Τζουανᾶκη Εὐσεβεία 20 • Τηγάνη Παναγιώτη 10 • Τίγκα Ἰωάννη 700 • Τριανταφυλλῆκη Γεώργιο 12 • Τριανταφυλλοπούλου Μαργαρίτα 50 • Τριγκάτση Σοφία 50 • Τρύγκα Ἀπόστολο 10 • Τσαβού Μαργαρίτα 100 • Τσαμαρδοῦ Τρισεύγενη 10 • Τσαϊλῆ Ἀθηνᾶ 100 • Τσίπρα Δημήτριο 10 • Τσιρώνη Ἠλ. καὶ Σία 101 • Τσιρώνη Ροδαλία 20 • Τσίτουρα Ἀπόστολο 50 • Τσοτσοῦ Μαρία 10 • Τσουκνίδα Γεώργιο 10 • Τσουράκη Σταυρούλα 40 • Ὑφαντῆ Ἰωάννη 200 • Ὑφαντῆ Ἰωάννη 60 • Φιλ. Σωματεῖο «Ο ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ» 500 • Φιλιώτη Σπυρίδωνα 5 • Φούγια Κων/νο 400 • Φράγκου Πόπη 100 • Φραγκουλόπουλο Εὐστράτιο 50 • Φωτόπουλο Μιχαῆλη 5 • Φωτόπουλο Φώτιο 350 • Χαμακιώτη Σωτήριο 100 • Χαμουρούδη Λαμπρινή 100 • Χαραλαμπίδη Νεκταρία 5 • Χαραλαμπίδου Μαρία 20 • Χαράμη Φλώρα 20 • Χαρίση Θεοδώρα 500 • Χατζηγεωργίου Αἰκ. 20 • Χατζηκυριάκου Βασ. 50 • Χατζηπρίμο Θωμᾶ 20 • Χατζησταυρίδου Ἀναστασία 15 • Χατζησταυροῦ Κων/νο 100 • Χιώτο Παναγιώτη 20 • Χρηστίδου Ναυσικά 50 • Χριστόπουλο Κων/νο 20 • Χρονόπουλο Γεώργιο 300 • Χρυσικοπούλου Ἐλένη 50 • Χρυσό Μιχ. Παῦλο 50 • Ψαρουδάκη Γεώργιο 20 • Ψαρουδάκη Παναγιώτα 150.

Ἐπιμέλεια: Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιά νεότευκτη ἀλλή εὐλογημένη ἐνορία <i>Ἀπό τό Ἱεραποστολικό Κλιμάκιο τοῦ Μαλάου π. Ἑρμόλαος Ἱατροῦ</i>	2
Ἱεραποστολή στά ἔθνη· ἡ ἐμπειρία τοῦ Καμερούν <i>† ὁ Καμερούν Γρηγόριος</i>	3
Γκρεμιστήκαν τά σύνορα ὁ εἰρηνευτικός ρόλος τῆς Ὁρθ. Ἐκκλησίας στήν Κορέα <i>Ἀθανασία Κοντογιαννακοπούλου</i>	10
Ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται γιά τήν Ἑξ. Ἱεραποστολή <i>Ἀπό τό ἱεραποστολικό ἡμερολόγιο τῆς Ἐπισκ. Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν Ἀπό τήν ἱερά Ἐπισκοπή Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν</i>	12
Ἡ μετάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου στή γλώσσα κάθε λαοῦ <i>Νικόλαος Τσιρέβελος</i>	13
Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Κισούμου καί Δυτικῆς Κένυας κ. Ἀθανασίου <i>Εὐάγγελος Καρακοβούνος</i>	16
Λήθης ἀντίδοτον... <i>E.N.M.</i>	20
Ἐνθρονίστηκε ὁ νέος Μητροπολίτης Ζάμπιας καί Μαλάου κ. Ἰωάννης <i>Ἀπό τήν ἱερά Μητρόπολη Ζάμπιας καί Μαλάου</i>	23
Οικονομική συμβολή τοῦ Γρ. Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς <i>Νομοκανονικά Παναγιώτης Ἰ. Μπούμης</i>	24
Δωρητές <i>Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης</i>	26
Ἐξώφυλλο – Ὅπισθόφυλλο: <i>Γεώτρηση στόν περιβάλλοντα χώρο Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καμερούν. Ἐκεῖ πού δέν εἶναι αὐτονόητη ἡ διάθεση καθαροῦ πόσιμου ὕδατος, ἡ Ἱερα- ποστολή, μεταξύ ἄλλων, σπεύδει νά θεραπεύσει κι αὐτή τήν ἀνάγκη...</i>	28
	29

Πάντα τά ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος ΛΕ', τεῦχος 137, Ἰαν. - Φεβρ. - Μάρτ. 2016
Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

* Πληροφορεῖ μέ τρόπο υπεύθυνο γιά τίς ὀρθόδοξες ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τόν κόσμο.

* Ἐνημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα τοῦ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.

Ἰδιοκτησία: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.

Ἐκδότης-Διευθυντής: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα.

Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντής κατά τά ἔτη 1981-1992.

Υπεύθυνος ὕλης: Εὐάγγελος Ν. Μαρινόπουλος.

Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα: «PANTA TA ETHNI» Ἀποστολική Διακονία, Ἰω. Γενναδίου 14 — Ἀθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.315 - 316. Fax 210-7272.310.

Συνδρομή γιά 1 χρόνο:

Ἑσωτερικοῦ	€ 5
Κύπρου	€ 12
Εὐρώπης	€ 12
Λοιπές χώρες	€ 14
Γιά τούς φοιτητές καί μαθητές:	€ 2,50
Τιμή τεύχους	€ 1,25

* Τό ποσό τῆς συνδρομῆς ἔχει συμβολικό χαρακτήρα. Δέν ἀποσκοπεῖ μόνο στήν κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλά καί στή διαμόρφωση υπεύθυνης ἱεραποστολικῆς συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιά τήν ἐκδοση τοῦ περιοδικοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Χρήστος Κοβαΐος.

Διεύθυνση: Πρωτομαγιάς 3 - 14568 Κρουονέρι Ἀττικῆς

PANTA TA ETHNI (All Nations)

Year 35, No 137, Jan.-Febr.-March 2016

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:

* **To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.**

* **To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.**

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations)

Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21

Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.315-316.

Subscription for 1 year:

Greece	€ 5
Cyprus	€ 12
Europe	€ 12
Other countries	€ 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια: Τμήμα Φωτοστοιχειοθεσίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΠΑΡΟΧΗ ΤΡΑΦΗ
ΤΕΛΟΣ
Της Ομάδας
Κ.Ε.Μ.Π. ΚΡ
Αρ. Ορισ. Μηνός
2

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1/2007 Κ.Ε.Μ.Π. ΚΡ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 01 3536

